SIEDM

PSALMOW

SPOWIEDNYCH.

IEDNEGO
Xiążęćiá Luzytáńſkiego/

PRZEZ

X. MARCINA KUCZWAREWICA
Dźiekaná Sreńſkiego Plebaná
Kuczborſkiego.

Wierßem Polſkim tłumáczone.

W ktorym ráchunek Sumnienia káždy mieć może/ ná popráwę žyćia ſwego.

Wydáne w Wárſzáwie Roku Páńſkiego, 1667. Dniá 12. 8bra:

ATERAZ

Powtornym rázem w Drukárni Słuckiey przedrukowáno z Przydániem Siedmiu PSALMOW *Pokutnych*, *w Roku* 1674.

a 2

L E C T O R.

Quisquis es? attende pietatis principatui

V I D E

Ne sis mundanæ Lusitaniæ Princeps.

N A M

Mundo dum luditur; misera lusoris Anima eluditur, Dei Maiestas impio ludo læditur.

Corporis ludus, Animæ luctus est.

Multi qui in mundo lusere, in æternum non cessant lugere.

Fælix, ludentium & lugentium, Princeps Dauid,

Q V I

Lusit per fragilitatem, luxit per pœnitẽtiam, lætatur per æternitatem

Vtinam & Tu

Si quando secutus es ludentem, sequaris lugentem.

Vt sic

Felix pænitentiæ tristitia, vertatur in æuiternum gaudium tibi.

Nam

Si fu-

Si fueris Princeps contritè lugentium,
spera inter contritos te fore
Principem æternè gaudentium.
QVOD
Fiat, Fiat.

De Confessione.

Frequens Confessio parit munditiem cordis, præseruat à lapsu, mentem illuminat, gratiam auget, Castitatem seruat, animo quietē præstat. *Drexelius.*
S. Bernardus inquit. Omnia in Confessione lauantur, conscientia mundatur, amaritudo tollitur, peccatum fugatur, tranquillitas redit, Spes reuiuiscit, animus hilarescit: Post Baptismum nullum aliud nobis constitutum est remedium, quam Confessionis refugium.

❧§)(✠)(§❧

PSALMI CONFESSIONALES.

PSALMVS I.

1. QVi dabit capiti meo aquam & oculis meis fontē lacrymarum.

2. Vt mærore congruo animæ meæ damna deplorare sufficiam: adest quippe manifesta & maxima causa mæstitiæ cum antiquos dies cogito: iuueniles Annos considero mentis intuitu.

3. In hac meditatione defecit Spiritus meus, scio enim qualis fuerim, immo qualis fuisse non deberem.

4. Cognosco qualis sum, timeo

PSAL-

PSALMY
SPOWIEDNE.

PSALM I.

1. W Zdroiu płácżliwym moie kto zánurzy lice/
Kto w kroplistych łez stokách ochynie źrzenice.

2. Abym mogł obżáłowáć duszę moiey szkody/
O iák nie płákáć pusty wspomniawszy wiek młody.

3. Máło nie obumieram gdy w pámieć przychodźi/
Żem był tákim/ iákim sie człeku bydź niegodźi.

4. Widzę iák we zwierćiedle iákim iestem teraz/

quá-

qualis futurus sim.

5. Et eò magis timeo, quò minus doleo.

6. Vtinam magis dolerem, vt minus timerem.

7. Sed Domine quia iam diu percutis & nondum doleo, iam diu vocas & adhuc non audio.

8. Iam diu pulsas & cordis mei pessulum non aperio, circumdant me dolores mortis.

9. Et cum multis replear doloribus exterius, nullum prorsus qui ad salutem operetur dolorem sentio interius.

Lecz iákim potym bede gdy wspomnie drze nieraz.

5. A im bárziey ná złośći moie nie boleie/

Tym ia bárziey troskliwy od stráchu truchleie.

6. Zycze iednák vprzeymie by sie opák śstáło/

Bym śiłá zá złość płákał á stráchu miał máło.

7. Lecz Boże że choć karzesz á przećie mie skruchá

Niechce zdiać: wołasz; á ia nie nákłániam vchá.

8. Kołáceß á ia sercá nie otwieram tobie/

Stekam ná to/ y zdam sie w puł práwie bydź w grobie.

9. Alub mie powierzchownie troski vćiskáia/

Tych żalow/ ktoreby mie zbáwiły nie dáia.

10. Nec solos senectutis dolores experior, sed vir dolorum ego sum á Iuuentute meâ.

11. Cunctiq; dies mei laboribus & ærumnis pleni sunt.

12. Et tamen doleo, quia semper dolens dolore nescio.

13. O stupendam & Ineffabilem Cælestis Medici Sapientiam, & immẽsam summi Regis bonitatem.

14. O singulare omnium bonorum Largitoris Beneficium.

15. Das enim mihi Dolores ne peream iucunditatibus, & vt discam

10. Y nie tylko mie bol mey trápi ſedziwośći /
Lecz práwie ieſtem Męzem bolow od młodośći.
11. Wſzytkie dni wieku mego trudem obćiążone /
Z troſk / vćiſkow / kłopotow / fráſunkow złożone.
12. Ná to łkam / y bol w ſercu niewiem iák ſie zmieśći /
Iż boleiąc zbáwienney nie vmiem boleśći.
13. O ktoż ſie twey niebieſki Lekárzu mądrośći.
Kto możny nie zádziwi KROLV łáſkáwośći.
14. Kto wyſławi łáſk twoich niewe ſzczodrobliwą /
W ktorey dobrodźieyſtw plenne wſzytkim dáieſz żniwo.
15. Dáieſz y mnie boleśći / iednák bez vrázy /

ſine offenſione iucundari.

16. Das dolores temporales ne patiar æternos, affligis corpus, vt ſálues animam.

17. Flagellas vt ſanes, occidis vt viuifices.

18. Sed proh dolor: medicinam ex occulta manu miſericordiæ tuæ inuitus ſuſcipio.

19. Et antidotum ſalubrium dolorum quibus miſericorditer in me ſæuis, rudis non agnoſco.

20. Et quomodo agnoſco, ſi inſtanter à te peto, vt à me auferas dolores, qui tamen ſinè doloribus ſaluari non poſſum.

Bym w troſkách nie záginał wſzyſćiu był bez zkazy.
16. Vćiſkaſz tu doczeſnie/ bym nie ćierpiał wiecznie /
Trapiſz ćiało byś duſzę zleczył doſtátecznie.
17. Záćináſz/ lecz záćięćia twe/ y twe poſtrzały/
Człekowi ginącemu wráćáią wiek cáły.
18. Iednák ách mnie nieſtetyſz że Lekárzá mego/
Wzdrygam ſię zázyć/ zdrowych lekarſtw z ręki iego.
19. Przykrych vćiſku trunkow/ ktore mi łáſkáwie/
Raże dla zdrowia ſpełnić nie przyimuię práwie
20. Bo lub nie roſkoſz zbawia/ ále vtrapienie/
Przećię w nim bez odwłoki chcę mieć przemienienie.

21. Quomodo enim nisi per dolores sanabitur, qui per delectationes infirmatur.

22. Fac ergo Domine vt doleam, & doce me salutarem dolorem.

23. Quo tristitia mea vertatur in gaudium, & exultem in salutari tuo dicens.

24. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, Sicut erat in Principio & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.

PSALMVS, II.

I. FLuunt dies & labuntur anni, sed infelix ego homo, qui post tot animæ meæ labes, Post casus

21. Jákoß przez dolegliwość tem ma bydź zleczony/
A to ßkodliwa ná Dußy roskoßą zrániony.
22. Tu tedy Pánie piecz/ śiecz/ niechay tu boleie/
Bym przez vćisk zbáwienia odnośił nádźieie.
23. Doczesne vtrapienia by mi wieczną dáły
Roskoß/ w ktoreyby vstá nie ten wierß śpiewáły.
24. Niech chwałe Oycu z Synem/ S. Duchowi/
Przedtym/ teraz/ y potym/ podá wiek wiekowi/ Amen.

PSALM II.

1. PŁynie dźień zá dniem/ przemijáią látá /
Ach mnie nędznemu ćießka dußy strátá /

grauissi-

grauissimos ac diuturnos nondũ resipisco,

2. Nec compungor de peccatis meis, in ea frequenter relabi contemno, ab eis resurgere non curo, noua veteribus & maiora minoribus accumulans.

3. Quid faciam Domine aut quò ibo, cum nouissimum tempus meum venerit? vbi abscondar à vultu iræ tuæ, aut quo á facie tuâ fugiam?

4. Cum vocaueris me ad iudicium, & requisieris à me de talento mihi tradito rationem, quid respondebo tibi, aut quomodo negligentiam meam excusabo.

Gdy w złych nałogach vstáwne zábáwy

Są bez popráwy.

2. Z grzechu wstáć niechcey zá nic ma skruchę/

W złości żyć/ czynię sam sobie otuchę/

Grzech grzechu więkßy á nowe nád stáre

Przebráły miárę.

3. Coż pocznę Pánie gdźie się w ten czas zchronię/

Gdy iuż ostátni puls vderzy w skronie/

Gdźie się przed gniewem twym człowiek vskoczy/

Gdy śmierć przytłoczy.

4. A osobliwie gdy Sąd zácznieß BOZE/

Jáki ráchunek z Tálentu położę

Jáko wymowię twey Sprá wiedliwośći

Moie gnuśnośći.

5. Cum sederis super Thronum Maiestatis tuæ & vsque ad vltimum quadrantem præceperis mihi reddere rationem villicationis meæ.

6. Dicam equidē Domine vim patior responde pro me, quis enim ego sum vt respondeam tibi in Iudicio.

7. Sed quid si me ipsum respondere compellas? confusus, teritus, ac tremens dicam.

8. Nihil Domine perlucratus sum quin imó nequiter & inaniter con-

5. Kiedy záśiedźieβ Thron ná Trybunále /
Każeβ Włodárstwá dáć Regestrá wcále /
Y do hálerzá spráwić sie iednegô
Bynamnieyβego.

6. Nie mogę więcey tylko ściśnąć rámię /
A prośić Bożemow ty / mow sam zá mię /
Bo ktożem ia iest ábym odpowiemu
Mogł dáć Sędźiemu.

7. Ale gdy każeβ ábym sie sam spráwił /
A zysku zdárow wźiętych karb wystáwił /
Tu gdy strách y wstyd przymruży powiekę
To tylko rzekę.

8. Jam nędznik ktorym nie odniosł żadnego /

sumpsi

ſumpſi talentum tuum ac bona tua viuendo, luxorioſè diſſipaui.

9. Stulte quidem locutus ſum dicens viuendo, rectius enim moriendo dixiſſem, ſed viuere me tunc putabam & mortuus eram.

10. Quia ſine te vera vita mea viuebam: & ſi aliquando tecum vixi, vix memini.

11. Quinimò ſi vita impij, mors potius quàm vita dicenda eſt, meri-

Zyſku z Tálentu mnie powie-
rzanego/
Skarb twoy zágrzebłem w
wßeteczności śmiećie
Zyiąc ná świećie.

9. Lecz głupiem wyrzekł ná świe-
ćie żyiący/
Beſpieczniey rzekę że vmieráiący
Bo rozumiałem gdym wpadł
w grob grzechowy
Zem ia był zdrowy.

10. A ia bez ćiebie ktoryś ieſt ży-
wotem
Zyłem nie żyiąc/ ieżli kiedy po-
tem
Z tobąm żył żywot/ nie pámię-
tam tego
Zyćia moiego.

11. Y owßem ieżli życie w bezbo-
żności/
Smierć ieſt nie żywot bez oko-
liczności/

to dicam quod prius cæpi mori
quàm viuere.

12. Nondum enim quid vita esset perfectè intellexeram, cum iam te vitam vitarum, ac fontem vitæ dereliqueram, & in multis sceleribus ætatem malitia suppleuit,

13. Et vtero Matris meæ egressus non fueram, & iam peccator eram, in mundum ingrediens, peccata in quibus genuerunt me Parentes mei adhuc peccati nescius defleui.

14. Nec penitus cessaueram aliena flere peccata: quando propria cõmisi, quæ cognoui & non fleui.

Zem był vmárłym lub w żyiącym ciele
Przyznam to śmiele.

12. Co iest żyć / ieszczem nieznał doskonále /
A iużem fonto życia Boże cále
Wzgardziwszy tobą miał niedoskonáły
Wiek w złość doyrzáły.

13. Jeszcze w żywocie Mátki grzeszny byłem /
Ná świát wychodząc ná grzechy kwiliłem /
W grzechách zrodzony lubo ich nieznałem
Ná nie płákałem.

14. A nie przestáwszy cudzych płákáć złośći /
Samem śię w właśne záwziął niepráwośći /
Ktore poznáwszy nie płákałem ná nie
Moy wieczny Pánie.

15 Infans iniquitates colui & pueri-
tiam in quâ purus esse debui, im-
purus egi; exhalabantque de limo-
sa concupiscentia carnis & scate-
bra pubertatis & obnubilabant cor
meum.

16. Vt non discerneret lucem à te-
nebris & serenitatem mentis à ca-
ligine libidinis, & ætatem imbe-
cillem obliuiosam ac lasciuam ra-
piebat voluptas perfida ac dolosa
per abrupta cupiditatis, & ebullie-
bam per scorrationes meas, in
inferis satiari desiderans.

17. A pueritia veni in adolescenti-
am nec factus sum citius adole-
scens quò citius mea prauitas ado-
leuit, Et syluescere ausus sum va-
rijs & vmbrosis amoribus, à qui-
bus abstractus & illectus flagitio-
rum gurgite mergebar in interi-
tum & perditionem.

15\. W dźiećinnym wieku złość mi śmákowáłá/
Nieczystość czyste látá zá tłumiáłá/
Pożądliwośćią serce się męćiło.
Ják we mgle było.

16\. Y ták nieznáiąc świátłá prawdźiwego/
W młodośći moiey byłem pełen złego/
W dźiećinnym wieku złość ják wgárcu wrzáłá/
W piekło mię tkáłá.

17\. Gdym záś wzrástał iuż młodźieńskiey pory/
Affekt do brzydkiey ćielesnośći skory/
Ná zgubę wieczną wiodąc mnie młodźiká/
Wiązał w swe łyká.

18. Dies Adolescentiæ meæ malæ & nefandæ trasierant, & pergebam in iuuentutem sed ad priores reuertebar, qantò ætate maior, tanto vanitate turpior, iuuenis fui & attigi virum, & viguit in me vitium semper pro virtute.

19. Senui & incanui nec ambulaui in vijs tuis: sed velut puer centum annorum puerilia adhuc senex facio.

20. Vbi ergo aliquando innocens fui vt secundum tempus innocentiæ meæ á te velim iudicari, etiamsi illud constituas mihi ad iudicium? iustus es enim Domine & rectum iudicium tuum, reddisq; vnicuique secundum opera sua.

21. Ium

18. Z młodzieńskich / męskich / lat gdy doganiałem
Do przeszłych złości znowu się wracałem /
Ták we mnie Męzu niepráwość mężniałá
Cnotá niszczáłá.

19. Teraz śiwy wiek nádmárszczywszy czołá /
Nie prowádźi mie do twoich drog zgołá /
Jestem ják dziecko dźiećinne prożnośći
Czyniąc w stárośći.

20. Kiedyż niewinność we mnie mieysce miáłá /
Ktora ná Sądźie twymby mię skłádáłá /
Gdy będźiesz sądźił złego y dobrego
Według spraw iego.

21. Ego autem omnia mea vereor, quoniam opera tenebrarum ſunt & operarius iniquitatis fui ab initio.

22. Atq; impiorum ſemitas libens ſemper ſequutus ſum iacui in vitijs, ſicut porcus in immunditijs, & ſicut ille ſiliquis paſcitur, ſic ego fabuloſis & ſcurilibus verbis oblectabar.

23 Serijs autem & vtilibus cõtriſtabar: cum operantibus iniquitatem communicabam & cum electis eorum conuiuabar & gloriabar in malitia, qui potens eram in iniquitate.

24 Excuſare me amabam, accuſare neſciebam & ingrauabam cor meum: coq; peccatum meum inſa-

21. Ach kiedy poyrzę w wszytkie
sprawy moie/
Sądu się Boże twego bárzo
boię/
Bo moy wiek złości naiemnie
cżo służył (Cnoćie się dłużył.
22. Drogi niepráwe/ drogi moie
były/
Oślep w złość lazłem iáko
wieprz w śmrod zgniły
Zyrem mym były nie wsty=
dliwe słowá/
Wszeteczná mowá.
23. Kto cnotę wspomniał/ nie
miał ze mną swory
Z niecnotą zgodne me były
humory/
Więc z rożnych złośći sobiem
był vlubił
Bym się z nich chlubił.
24. Złość wymawiałem nie skára=
żyłem ná nię/

nabilius, quò me peccatorem non eſſe arbitrabar.

25. Nec ſolum medicinam animæ meæ ad mortem infirmanti non quærebam, ſed oblatā recuſabam, & aduerſus eam mihi miniſtrantes animo irreuerenti & infrunito indignabar.

26. Arguentes me perſequebar, loquentes verò mihi placentia amplexabar, & in illorum ſermonibus mihi complacui, qui non habebant cor rectum ad te, ſtudui in commentis ac mendacijs.

27. Et in cunctis dilexi magis tenebras quàm lucem: ecce vitam meam annunciaui tibi Deus meus, hæc

Nie wiedząc że tym bárziey du-
ße ránię/
Gdy ſię złym będąc ſpráwie-
dliwym piſzę
Tym więcey grzeßę.
25. Nie tylkom duſzy lekárſtw
nie znáydował/
Y o iey zgubę nic ſię nie frá-
ſował/
Lecz y ći co mi Lek zbáwien-
nych dáli
Tyr otrzymáli.
26. Kochałem kto mi przypo-
chlebił trochę/
Ná ſtrofuiących gniewy były
płoche/
Przewrotnik y ten co kłam-
ſtwámi máta/
Był mi zá Brátá.
27. Otoż maß Regeſtr Sędzia
Zyćia mego/
Zem żył w ćiemnośćiách pew-
nym gniewu twego/ eſt ſe.

est series vitæ meæ, in quâ iram tuam merui, hæc respondebo tibi cum interrogaueris me de me.

28. Sed tu delicta iuuentutis meæ & ignorantias meas ne memineris Domine, nec intres in iudicium cum seruo tuo, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

29. Si intrare tamen velis, quoniam Deus diligens iudicium tu es fac mecum iudicium, sed non fac iustitiam & iudica me secundum iudicium diligentium nomen tuum, vt cantem tibi misericordiam & iudicium.

30. Memento Domine quod licet ne-

Y gdy mie o mie spytasz toć przełoże/
Wszechmocny Boże.
28. Ale ty Pánie nie bacz mey młodośći/
A wyrozumieć chćiey nie rostropnośći/
Nie skłáday sądu bo kto się nań stáwi;
Nikt się nie spráwi.
29. Jednák ieśli chceß sądy odpráwowáć/
Chćiey surowośći proße pohámowáć/
Niech miłośierdźie będźie spraw zá dworem/
Mych Assesorem.
30. Pomni że lubom złośnik w żyćiu moim/
Przećie ia iestem Boże sługą twoim/

quam ego sum, seruus tamen tu-
us sum, & filius ancillæ tuæ.

31. Et non ad multitudinem miseri-
arum mearum sed ad magnitudi-
nem miserationis tuæ aspicias, vt
cum propter scelera mea iratus fu-
eris in me, misericordiæ tuæ re-
corderis.

32. Vt non in æternum irascaris mihi
sed miserearis tribulato seruo tuo
vt te laudet anima mea, & con-
fiteatur miserationes tuas.

33. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui
sancto, Sicut erat in principio, &

Zem tey Syn coć się służebnicą zwała/
A Matką stałá.

31. Do miłośierdźia Boże obroć oczy/
Ktore spraw moich złych mnostwo zakroczy/
Kiedy się gniewasz ná me nieprawośći/
Wiedz o litośći.

32. Niechćiey bydź Wiecznie w gniewie zápalonym/
Zmiłuy się proszę nádemną strapionym/
Aby ćię moy Duch ná wieki wysławiał/
Y ten wiersz wznawiał.

33. Oycu y z Oycá Chwałá Zrodzonemu/
Tákże y tobie Duchowi świętemu/

nunc & semper & in sæcula sæculorum, Amen.

PSALMVS III.

1. HEi mihi misero: quia iratum aduersum me, constitui Redemptorem meum & legem eius contumaciter neglexi.
2. Iter rectum sponte deserui & sicut ouis renuens Pastorem suum per loca arida & inaquosa longè lateq; circumactus sum.
3. Errans in inuio & non in via, aspera quæq; & in accessa penetraui, & vbiq; tribulatio & angustiæ, in via iniquitatis & perditionis lassatus sum.
4. Et ambulaui vias difficiles quæ-

Po wszystkie Wieki nie prze-
stáiąc będzie/
Słynęłá wszędzie/ Amen.

PSALM. III.

1. NĘdznym człek że hołduiąc
Swiętych przestępowi
Praw/ zásłużył żołd gniewu Od-
kupićielowi.
2. Drogim proste wstecz puśćił/
Pásterskiego głosu/
Owcá zła nie chcąc słucháć/ bez ro-
śnego wrzosu.
3. Po błędliwey pustyni záżywa-
łem chćiwie/
Rospacznych spraw z fátygą tor sze-
dłem troskliwie.

4. Sćieszki przykre przebiegłem á
vspokoienia/

rens requiem & non inueniens.

5. Quia non te Domine quærebam sed interrâ sterili & in regione mortis vbi nulla requies, sed labor continuus & afflicto Spiritus inhabitat ibam.

6. Cum in honore essem non itellexi, sed quasi vnus ex gregibus brutorum, inter lustra ferarum fuit incolatus meus.

7. In anxietatibus cum voluptatibus moratus sum, & in sentibus cubile meum straui, & obdormiui in interitu, & speraui requiem in tormentis.

8. Nunc ergo quid agam? quo me in tantis periculis vertam? spes adolescentiæ meæ coruerunt omnes.

9. Et factus sum naufrago simillimus

Nie miałem gryżącego we wnątrz mie sumnienia.
5. A to z tąd żem nie ciebie szukał mego Bogá /
Lecz gdźie nędznym śmierć smutkiem władnie tam ma drogá.

6. Gdyśmi godnośći dawał tegom nie vważał
Alem iák bydle miedzy bydlęty się tarzał.
7. Przykre w grzechu roskoszy łoże w ćierniu lubie /
W mękách pokoiu szukam / rad zásypiam w zgubie.

8. Teraz gdźie się podźieię w ktorą kinę stronę /
Gdy młody wiek w młodośći bierze iuż vronę.
9. Podobnym iest Kupcowi ktory w Morskiey burzy /

qui mercibus amissis nudus enatat.

10. Iactatus vento, pelago elongatus à Portu, & viam salutis non apprehendo sed rapior sinistrorsum.

11. Retia mihi disposuit hostis, quocunque ibam, & pedibus meis laqueos tetendit.

12. Ego autem despexi, & incessi securus inter lubrica, & in peccatis meis mihi blanditus sum.

13. Credidi iuuentutem mortis lege non teneri, & hâc fiduciâ deceptus abij post turpia carnis meæ desideria.

14. Et vltra modum sensualitati habenas relaxaui, sequens eam quocunque me ferebat impetus.

Towár swoy vtopiwszy nágo się
wynurzy.
10. Przeczne fále od portu dobrego
mię zbiły/
W lewo ná niezbáwienną drogę
záśterzyły.
11. Nieprzyiaćiel rozrzućił śieći ná
me nogi/
Aby ie powikławszy zgubił szyk y
drogi.
12. Tegom nie vważáiąc biegł be-
spiecznym krokiem/
W grzechum sobie pochlebiał/ w
zgubę szedł zatokiem.
13. Rozumiáłem że młodość nieznа
śmierći práwa/
Przeto mię wszeteczności wśkiełzná-
łá zábáwá.
14. Iż nád zamiar zmysłom mym
dawszy śiebie w wodzę
Gdźie mną zakierowały po tey
szedłem drodze.

15. Et dixi insipiens in corde meo quid ante medium de extremis cogitas.

16. Longa tibi restat dies; conuerti poteris cum volueris.

17. Sic inueteraui in peccatis, & consuetudo pessima versa est in naturam: iamq; velut peccati mancipium catenatus illi seruio.

18. Et quasi phreneticus odiens carnem suam dum sibi ipsi manus inferre laborat deliberationis ratione sopitâ.

19. Sic ego grauius ac periculosius odiui animam meam, si quidem nefarias & violentas manus sibi ipsi iniecit impænitentia cordis mei.

20. Et peccandi obstinata voluntas infelicem animam meam proprijs

15. Z tąd głupiem w sercu mowił
záufawszy sobie/
Ieszcześ w pułwieku nie myśl nie
myśl nic o grobie
16. Ieszczeć dzień nie vpłynął mo-
żesz przyiść do tego
Że przeprośisz/ byleś chćiał Bogá
zgniewánego.
17. Ták w grzech zastarzałemu/ ná-
turą nałogi
Są/ ktorym iuż nie służe lecz w
petam dał nogi.
18. A iák ow co w gorączce sam
do śiebie zmierza/
Orężem bezrozumnie w ćiáło swe
vderza.
19. Ták ia nie pokutuiąc/ ná mey
duszy stráte/
Gonie/ sam ia prowádząc gdźie
grzech ma zapłáte.
20. Zátwárdźiáłość we złośćiách
nędzną dusze moie/

manibus

manibus lacerauit & exulcerauit.

21. Atq; ita gehennæ cumulos mercatus in dies magis secundum duritiem meā & impœnitens cor meū thesaurizo mihi iram in diem iræ.

22. Vetustum iugum à me excutere aliquando tentaui sed non valeo, quia in hæret ossibus.

23. O si tandem excidat à collo meo vt te diligam vel sero; excidet quidem si tu iusseris Domine, & auxilium mihi miseris ex alto.

24. Non merui fateor sed tu largitor optime, qui solem tuum æqualiter oriri facis super bonos & malos.

25. Et indignis etiam non poscentibus, bona temporalia concedis, quomodo spiritualia petentibus denegabis.

Zdárta y ránna pedzi w wieczne
niepokoie.
21. Piekło iey pozyskuiąc sercenie
skruszone/
Co dzień gniewu przyczynią/ ná
Dni Gniewu one.
22. Jezlim chćiał ziąć nałogow
iárzmo zástárzáłe/
Nie mogłem bo iuż práwie wkośći
me wewrzáłe.
23. O Boże chćiey ty ie sam z
moiey złożyć szyie/
Złożysz gdy bedźiesz raczył choćiaż
ste wnie w piie.
24 Nie zásłużyłem w prawdźie
tákiey łáski znáku/
Lecz ktory dobrym y złym w słoncu
lániß bez braku.
25. Niegodnym proszącym ćie szleß
doczesne rzeczy/
Ják żebrzących zbáwienia niemasz
mieć ná pieczy.

26. Miserere ergo mei Deus & imple petitionem pauperis, qui Diues es in misericordia, ac soles in hilaritate misereri.

27. Et purgas voluntatem à consuetudine mala & exaudis gemitus compeditorum.

28. Et soluis à vinculis quæ nobis facimus si non erigamus aduersum te cornua falsæ libertatis.

29. Operi manuum tuarum porrige dexteram vt non cum cecidero collidar.

30. Et collisus detrahar in profundum lacum in quo non est aqua.

31. Libera me de ore Leonis truculenti ad prædam parati, & animæ

26. Zmiłuy sie/ chćiey dáć mieysce nędznego prozbie/
Ktorys P. w miłośierdźie/ rad folguieß w grozbie
27. Ktory czyśćiß nałogi złych pożądliwośći/
Grzechem spętanych słuchaß gdyż żebrzą litośći.
28. Zákowánych złośćiámi oćinaß okowy/
Gdy ich złey woli niechce słucháć rozum zdrowy.
29. Ty Boże ręku twoich chćiey mieć w ręku dźiło/
By sie twárdo vpadßy precz nie roztraćiło.
30. Rostraćiwßy nie w pádło w ták głębokie knieie/
W ktorych prágnienia w ogniu kroplá nie záleie.
31. Chćiey strzedz duße mey od Lwá ktorego sie lęka/

meæ inhiantis vt deuoret.

32. Protector enim meus & liberator meus tu solus es, & in sola misericordiâ tuâ tota spes mea est.

33. Fiat igitur misericordia tua super me quemadmodum speraui in te.

34. Speraui & non confundar, sed voti mei compos cantabo tibi.

35. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, sicut erat in principio & nunc & semper & in sæcula sæculorum, Amen.

PSALMVS, IV.

1. NOctes meæ in mærore transierunt, & terroribus me agitant

Boć iego ná iey z zarcie rozdárta pászczeká.
32. Gdyż w tobie ma nádzieią ktorego opieká/
Szczegulna zbáwić może/ mnie grzesznego człeká.
33. Wiec proszę by twa łáská mię w Opiece miáłá/
W ktorey ma nieudolność cále záufáłá.
34. W tobie gdy vfam wiem to że mię nic nie z strwoży/
Że wziawszy to co prágnę/ zákrzyknę wiersz Boży.
35. Oycu/ z Synem/ Duchowi chwałá ktora słynie/
Przed wieki y ná wieki nigdy nie przeminie/ Amen.

PSALM IV.

1. TEskliwe nocy przechodzą w niespániu/

innumeris, conscientia concutit insomnem & velut gladio ancipiti, ab ea vulneratus torqueor.

2. Somnus meus varijs illusionibus turbatur, non mihi quietem afferens, sed laborem; in cogitationibus meis pernocto & cum defessus conor dare palpebris meis dormitationem, illico somnus recedit ab oculis meis & in doloribus dormio semper à diurnis curis, inquietâ lassitudine excitatus, & efferuent omnia interiora mea absq; requie.
3. Abominabilis factus est animæ meæ cibus ante desiderabilis, potus meus cum fletu miscetur, & confusio ante oculos meos est ruborque in genis meis cum recordor quam

Serce w vstáwnym trzymáią lękániu/
Siecze sumnienia práwie raz wraz smętny/
Miecz oboiętny.

2. Spię niespiąc nie znam y we śnie pokoiu/
Z dźiennych spraw przez noc myśl nie oschnie znoiu/
Choć oko zmruże leże iák strzepány/
Gdy zewnątrz rány.

3. Pićie w puł z płáczem/ mierznie smák potráwy/
Máiącey wstydu nie stráwne zápráwy/

grauiter te offenderim Deus meus, & quam varijs modis, viribus meis ac donis tuis abusus sum.

4. Dies meos iu vanitatibus prodegi, consumpserunt me curæ immortales, & insensatis cogitationibus huc & illuc distractus, irreparabilem feci tẽporis iacturam, somnia mihi multoties fingebam & gaudebam.

5. Euanuiq; delusus in vanitatibus & deliramentis meis, ascendebam vsq; ad cælos & confestim descendebam vsq; ad abyssos: & dum abissus abyssum in vocat, contabuit in malis anima mea.

6. Et computrui coram oculis hominum, optabam impossibilia, & phantasticâ illorum fruitione, similis factus sum dormientibus, qui è somno surgentes nihil inuenerunt in manibus suis.

Gdy wspomni Boże żem sie w złość wyśilił/
W łasce twey zmylił.
4. W prożnośćim gubił dni me/ gdy troskliwe/
Tám y sám myśli chodźiły błedliwe/
Snym zmyálał/ y wtym ćieszącym sie báwił/
Czás drogi trawił.
5. Fántázyi pełno/ ktore mie niszczyły/
Gdy w obłok wzniozszy/ záś wprzepáść puśćiły.
A tám gdy Otchłań/ Otchłáni wołáłá/
Duszá truchláłá.
6. Ná pośmiech ludzki niepodobne rzeczy/
Myśli me często miewáły ná pieczy/
Byłem iáko ow co iest przez sen Pánie/
Nedzarz gdy wstánie

7. Vilis ego sum vermiculus, & tamen nunquam me Domine cognoui, sed erecto supercilio me solum super omnes exaltaui, temereq; iactaui verba mea & in iactantia sapientiam esse existimaui.

8. Infestus fui socijs meis, & multis sæpe iratus, absque causa contumelias irrogaui, abhorrui patientiam & dilexi iram.

9. Nec causa suberat & irascebar, seruis atq; familiaribus meis immo & mihimet indignatus maledixi.

10. Et amicis meis cum ludibrio exprobraui, aduersitates meas inui-

7. Bedąc iák robak co go wziemi grzebo/
Gorniem śię nośił/ á práwiem wylał w niebo/
W słowám śię sądźił bym był v káżdego/
Mian zá mądrego.
8. Sercem gniewliwe miewał ku bliźniemu/
W gniewiem złorzeczył często niewinnemu/
Zmilczeć nie vmiem/ bom ná obrzydliwy/
Wrząśk w gniewie chćiwy.
9. Sług y domowych fukałem bez winy/
Choć mi do gniewu nie dáli przyczyny/
Siebie sámego gdy vstá kląć wszczeły/
Vszy áż schneły.
10. Vrągam często y Przyiaćielowi/

tus

tus tuli, & magis in homine quam in Domino confidi.

11. Impatiens veritatem audiui, & in furore sapientibus respondi, aspiraui libenter ad iniurias & vindictas & vltionem DEO nunquam reseruaui.

12. Aduersus tuentem suam causam exasparabar: nec responsio mollis, aut vir lenis complacebat. In litibus & contentionibus recreabar, & inimititias ac discordias malevolus sæpe inter fratres seminaui.

13. Salubria & recta Consilia auribus percepi, sed disciplinam non apprehendi, Consiliarios prurientib⁹ auri-

Chce bym nie podległ nigdy v-
ćiskowi /
Nádźieiá záwße w człeku ábo w
brogu.
Moiá nie w Bogu.
11. Prawdá mie w oczy kłołá z o-
brzydzeniem /
Mądrych gárdźiłem zdrowym ná-
pomnieniem /
Bogum nie zlećił krzywd mych lecz
zákałem /
Pomsty pałałem.
12. Ná niewinnośći sarkałem o-
brone /
Vchám ná słowá nie skłániał zmięk-
czone /
Poswar mie ćießył / nienawiśćim
gnały /
Kładł miedzy bráty:
13. Zdrowych rad záwßem słuchał
nie słucháiąc /

bus placido aſpiciebam vultu, libe-
ro vero animo loquentes mihi, lon-
ge faciebam à me.

14. Egentibus manum non extendi, & cum eſurientibus panem meum non comedi, in plateis iacebant leproſi & mendici, ego autem tranſibam auertens oculos ab eis ne con mouerentur viſcera mea, & miſericordiâ commotus eleemoſynam darem eis.

15. Debitum mihi mutuantibus non ſolui, & vt inordinato appetitui parerem ære alieno me grauaui, ad illicita patranda diues eſſe concupiui, ad officia verò pia ſemper me pauperem oſtendi.

16. Et quod pietati de fuit, concupiſcentiæ meæ affluenter abundauit, in commeſſationibus, & conuiuijs

Dobrych y ßczerych Ráycow odda-
láiąc/
Ci tylko co mi ládáco báiáli/
Blisko mnie stali.

14. Przećiw potrzebnym ręká mą
skurczona/
Łáknącym chlebá ßtuká zágáiona/
Jáłmużn dáć nie chcąc gdźie się
żebrak zboczy/
Odwracam oczy.

15. Długum nie płáćił choć mię
ostáło ná to/
Gdźie nie potrzebá rozrzucam bo-
gáto/
A ná Fundußow pobożnych załogi/
Záwßem vbogi.

16. Pobożność żebrak/ żądza w
mnie Páni/
Rozrzutny Bánkiet mił/choćiaż du-
ße ráni.

vltra modum lætatus sum, & naturam paucis contentam insatiabili voracitate vitiaui.

17. Venter meus fuit quasi Deus meus & gloria mea in pudendis eorum qui terrena sapiunt accuratiores & suauiores cibos exquisiui, & obtentu necessitatis obumbraui sæpe negotium voluptatis.

18. Cum adulteris portionem meam posui, & cum mæchis familiaris conuersatio mea fuit: insanguinibus immoderate versatus sum, & iumentis insipientibus comparatus, adeò me in hoc vitio prostraui, vt pudeat dicere, quæ non puduit fecisse.

19. Vanitati aures & lingua mea seruiebant, dum per illam impinguabat caput meum, oleum peccato-

W náture co chce w miáre ábo máło/
Názbyt śie tkáło.

17. Brzuchowi właśnie iák Bozkowi służe/
Gdzie wstyd tám oká bez wstydu nie mruże/
Záprawne páßtey gdy rozkoßnie żyłem/
Potrzeba chrzćiłem.
18 Cudzołożnik Brát/ nierządnik kocháńy/
Miedzy krwią własną ná złość wyuzdány/
Zyłem iák bydle. To rzec wstyd zákroczył/
Co niewstyd zbroczył.

19. Jezyk y vcho prożnośći służyło/
Z tego m śie chełpił czego y nie było/

ris, & per hanc sæpe supplcui, quod in laudibus meis alij minus fecisse videbantur & cum opportunè poteram tradere alijs, laudes meas, & meo & alieno ore semper gestiebam prædicari.

20. In omni deniq; genere deliciarum sæculi, à delicijs domus tuæ longe lateq; exulaui.

21. Et si quando metus mortis ac futuri iudicij socordiam meam excitabat, & me à profundissimo voluptatis gurgite ad horam reuocabat, subito tanquam canis ad vomitum reuertebar.

22. In ijs mortuus ad huc viuo, & in morte manens, ad mortem festino,

Z cudzych vst y swych máło mi śię
 zdáło/
 Násycáć chwało.

20. Miáły mie od twych roskoszy
 wygnáńcá/
Swieckie vćiechy zá włásnego
 Bráńcá/
Ktorych cokolwiek świát ma ná
 swym dworze/
 W mey były porze.
21. Jeżli mi sądu lub śmierći zá-
 brzmiáłá/
Trąbá/ y z głębi tych vćiech wyr-
 wáłá/
Wnet/ wnet/ záś do nich iák pies
 do wymiotu/
 Szedłem bez wrotu.
22. W tych obumárły/ ieszcze do
 tąd żyię/

eamq; cum festinatione quoq; venientem ad me video.

23. Sed cito anticipent me misericordiæ tuæ Domine, priusquam veniat dies illa terribilis calamitatis & miseriæ dies magna & amara valde.

24. Vt tametsi moriar, & uiuam, & enarrem miserationes tuas semper omnia opera tua.

25. Respice Domine, & vide quomodo anima mea iacet in concupiscentijs suis paralytica & ab eis male vexatur.

W iárzmo śmiertelne moie dawßy ßyię/
Do śmierći pędzę/ á śmierć w zaiem do mnie/
Pędźi ogromnie.

23. Lecz miłośierdźie niechay twe pośpießy/
O dobry Boże y w przod mię vćießy/
Nizli nástąpi dźień gorzki dźień drżenia/
Dźień vtrapienia.

24. Niech śmierć doczesna kiedy mię tu stáwi/
Ná támtym świećie/ żywotá nábáwi/
Bym twoie hoynie vznáne bez miáry/
Wysławiał dáry.

25. Obacz moy Pánie mey Páráliż dußy/
Iák zárázona nic sobą nie rußy/
Niechże złych żądzy/ (w kto-

26. Erue eam de visco tenaci mortis vt tibi soli, qui solus vita es, inhæreat, & relictis omnibus sequatur te qui es super omnia. Dic animæ meæ Domine Deus salutis meæ, Salus tua ego sum, fiat tibi sicut vis.

27. Fac audire me hanc vocem tuam vocem exultationis & salutis, vt curram post eam, & apprehendam te, apprehensumque teneam nec dimittam donec me sanum dimiseris.

28. Ad quem enim præter te infirmus ibo, vt curet me? aut quis poterit sanare infirmitatem meam, nisi qui propter homines & propter humanam salutem descendit de cælis vt sanarentur á languoribus suis.

re opętána)
Będźie wyrwána.
26. Wyrwi ią z řilu śmierći niech
ſię wklei/
W ćiebie gdźie doydźie żywotá ná-
dźiei/
Jam ieſt twoy żywot/ maß go ná
żądánie/
Rzecz duszy Pánie.
27. Niech ták weſoły ſłyßąc głos
Zbáwienia/
Obłápiwßy ćię wezmę przewi-
nienia
Odpuſt/y twemi ćießon będę ſłowy/
Zem ią iuż zdrowy.
28. Do kogoż mam iść ieśli nie
do ćiebie/
Ktoryś ſię dla nas nie ośiedźiał
w niebie/
Lecz zſtąpił po to/ áby twą opieką
Zdrowiłá człeká.

29. Quis viuificare poterit nisi qui mortificat & viuificat omnia? quis saluare poterit nisi tu Deus meus & Saluator meus in tempore tribulationis? salua ergo & viuifica me, qui vita & salus æterna es omnium in te confidentium.

30. Tibi autem initij experti sine fine gloria, tibi laus, & honor, tibi iugis adoratio, tibi gratiarum actio fons perennis misericordiarum.

31. Procul enim á te recesseràm & elongaui fugiens: & tamen ægro fugienti, dum te vocat, præsto ades, priusq; ei salutem tribuis quam gemitum audias.

32. Sufficit enim velle sanari, vt sanes velle viuere, vt vitam præstes, & in benedictione dulcedinis tuæ

29. Kto bowiem żywot przywro-
ćić mi może/
Ty co w tych ręku śmierć y żywot
Boże/
Zbaw mię w ućiſkách/ wſzák zbá-
wienie máią/
Ci coć vfáią.

30. Zá toć cześć wieczna/ wiecznie
będźie trwáłá/
Końcá twá nieznà/ y początku
chwáłá/
Tobie dźięk czynię z vniżoną modło/
Dobroći źrodło.

31. Ze odległego zbiegá choć dálece/
Záwołam ná ćię maſz w bliſkiey
opiece/
Chorego wprzod niż vſłyſzyſz że
ſtęka/
Twa zdrowi ręká.

32. Dosyć choremu chćieć áby był
zdrowy/
Do vzdrowienia grzeſznegoś go-
towy/

præuc-

præuenis desiderium peccatoris
seipsum cognoscentis.

33. Dicam ergo tibi Domine & sufficiet mihi, iniquitatem meam ego cognosco, & quid est cognosco, nisi sanari volo? & vnde cognosco quoniam conturbata sunt omnia ossa mea, & anima mea turbata est valde á peccatis meis.

34. Ecce iam iniquitates meas pono in conspectu tuo Deus meus, vt cures & sanes animam meam quia peccaui tibi.

35. Sicut enim non volens Deus iniquitatem tu es, ita non vis mortem peccatoris, sed magis vt conuertatur & viuat.

W przod niż vprágnie twá go
ſłodycz ráczy/
Gdy ſię obaczy.

33. Dosyć mi tedy záwołáć do
niebá/
Że znam złość/ á znáć nie ináczey
trzebá/
Tylko chćieć bydź zdrow/ ſnádno
grzech znáć może/
Kogo grzech porże.

34. Otoż przed twárz twą kłádę
złośći Pánie/
O chorey duſzy proſzę miey ſtáránie/
Abyś ią zleczył/ bo znam to
do śiebie/
Żem gniewał ćiebie.

35. Abowiem choćiaſz nierad wi-
dźiſz złośći/
Grzeſznemu ginąć nie daſz z twey
litośći/
Lecz chceſz by ſię wſtecz z grze-

36. Non enim mortui laudabunt te Domine, sed nos qui viuimus benedicimus Domino, & confitemur ei, quoniam bonus quoniam in sæculum misericordia eius.

37. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, sicut erat in principio, & nunc & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.

PSALMVS, V.

1. MIserias meas tibi Domine reuelaui non vt tibi notas faciam vias meas.

2. Qui omnes ab initio præuidisti & omnes gressus meos dinumerasti: nosti enim abscondita tenebra-

chowey párowy/
Wroćił/ był zdrowy.
36. Gdyż nie ći co złą wiecznie
śmierćią zmárli/
Ale ći co śię do żywotá wdárli/
Będą wysłáwiáć miłośierdźią
twoie/
Płynne w wiek zdroie.
37. Chwałá bądź Oycu/ Chwałá
y Synowi/
Chwałá zárowno świętemu Du-
chowi/
Przed wieki byłá/ będźie y iest ninie/
Nigdy nie zginie.

PSALM V.

1. VCiśkić Boże moie przekłá-
dam odkryte/
Nie przeto/ byś miał drogi menie
známienite.
2. Ktory wiesz wszytkie śćieszki/
liczysz me stąpienia/

rum, & oculis tuis nuda & aper-
ta ſunt omnia.

3. Ipſasq; non modo cernis, ſed & diſcernis cogitationum latebras & medullas affectionum.

4. Sed detego, vt tegas, ac prote-
gas, reuelo vt abſcondas humilia-
rumq; & contritum Spiritum in
me agnoſcas? & per huius obla-
tionem Sacrificij & tibi omnium
grauiſſimi propitius mihi ſis ac par-
cas peccatis meis.

5. Multa dixi & quidem grauia ſed pauca hactenus commemoraui.

6. In pluribus enim pungit me ver-
mis conſcientiæ meæ, vtinam
rodat putredinem.

7. Vt rodendo conſumat & ipſe pe-

W ktorego oczách ſkrytość nie zná=
zátáienia.
3. Ktory głebokie widziſz myśli
táiemnice/
Sekret áffektow pod twą podpá=
dá źrzenice.
4. Lecz odkrywam/ oznáymiiam/
byś pokrył ochronił/
Pokorą iák ofiárą grzech znioſł łáſk
nie bronił.

5. Ták mi ſię żem powiedział śiłą
rzeczy zdáło/
Głownych lecz gdy przypomnię
widzę że to máło.
6. Abowiem ieſzcze wśiłu mol ſu=
mnienie gryźie/
Boday w tegoż gryźienia zgniłość
byłá ryźie.
7. Zewnętrzną/ By ią źrzący śiebie

riter consumatur, nec foueri incipiat in immortalitate: sed mordeat vt moriatur, & paulatim desinat mordere mordendo.

8. Sed heu mihi, quia cum finem me fecisse puto, in anunciandis malis meis, tunc cogor quasi denuo incipere.

9. Et memoria mea plena spurcitiarum abundantius alias atq; alias recolit sordes.

10. Peccaui enim super numerum arenæ maris.

11. Etsi mihi centum sint linguæ oraque centum, vix è mille millibus vnum referam.

12. Id tamē dolorē meū auget quod omnes transactas fæditates meas &

wiecznie stawił/
Jedząc vmierał/ gryząc mnie gryzni pozbáwił.

8. Lecz ách gdy niemam żem iuż wypowiedział koniec
Złośći; áż widzę nowy iest pámięći goniec.
9. Ktory w Regestrze swoim/ obrzydłośći srogie/
Nowe/ á nowe czyta nád to bárzo mnogie.
10. Nád piasek bowiem ktory Neptunowie wodni/
Morzem pokryli; większe moich mnostwo zbrodni.
11. Bo choć by sto Językow y sto vst mowiło
Z tyśiącá więcby ktore ledwie wyliczyło.
12. Jednakże wszytkich Ciáłá sprośności pámięći/

carnales corruptiones animæ meæ reminiſci non poſſum.

13. Dum enim noua comitto crimina veterum obliuiſcor, ſed quæ recordor non ſilebo.

14. Non quo amplius ea amare velim, ſed vt te validiſſimè amem, Deus meus.

15. Et vt recolenti vias meas nequiſſimas in amaritudine cogitationis meæ dulceſcas mihi dulcedo non fallax, dulcedo amabilis, dulcedo fælix, & ſecura.

16. Amica itaq; mihi fuit inuidia & charitas inimica.

17. Regibus & Principibus atq;, Eccleſiæ miniſtris detraxi, & momordi eos mendaci ſuſurro.

Ze ie zwiodę do vznánia/ to mię bárzo smęći.

13. Zwietrzałá stárych pámięći gdy się wnowych báwię
Zbrodniách lecz co wiem tobie Boże iáwno stáwię.

14. Nie dla tego bym miał wnich iákie vkochánie/
Leczbym się w sámym tobie mogł zakocháć Pánie.

15. Bym obrzydła drog gorzkość wspomináiąc sobie/
Boże słodyczy Práwa mogł smák vczuć w tobie.

16. Liczę tedy występki/ przyiaźń mię brzydziłá/
Záżdrość záś nieprzyiazna tkwiáłá w sercu miłá.

17. Krolow/ Kiążąt/ y co im Bog Kośćiołow spráwę
Zlećił/ Językā złośnym śiekłem żądłem sławę.

18. Iusto-

18. Iustorum laudes & merita denigraui & impiorum facta approbraui.

19. Si quando de probis hominibus sermo erat, obijciebam falsas maculas & ocultos eorum defectus propalabam.

20. Atq; in leuissimis quasi de grauiori crimine, apud alios accusabam.

21. Si vero contra prauos infamia laborabat, repente exiles virtutes eorum concionabar.

22. Et meritis dignioribus eos anteferebam, sicq; maioris eis ruinæ causa fui.

18. Gdy kto pobożnych chwalił / iam te ßpećił chwały/
Złych złe ſpráwy z ogrodká v mnie chwałe miáły.

19. W dobrych niecnotym mawiał kłamliwie ze złośći /
Przed świátem ßerzełem ich ſkryte vłomnośći.

20. Máły vpadek w wielkim kłádłem kryminále/
Wßytkim to obwießczałem / chcąc ich zgubić cále.

21. Jeżli ſie záś wyſtepki ßerzyły w nieſławie /
Máłą cnote chrzcząc wielką/ ſprzyiałem złych ſpráwie.

22. Złym wßedźie przod dáwałem broniący ich chćiwie/
Wſławie dobrych / w zbáwieniu złych gubiłem żywie.

23. Si videbam furem, currebam cum eo & cum nequitiam meam consumarem aduersus filium Matris meæ ponebam scandalum.

24. Et á calumnia & fraudibus consanguineis meis non parcebam.

25. Optaui proximo meo infelicitatem & ærumnas, & in solâ morte illius spem meam collocaui.

26. Innocentium Causam non defendi & nocentibus quasi deorum cruciatibus, gaudens improperaui.

27. Multos temerè culpæ reos esse iudicaui & in oculo Fratris mei modicam festucam videns in proprijs oculis magnam atq; crassam trabem non seusi.

28. Acediam tanqnam Matrem meam

23. Z kradnacym gdym sławę kradł/ w iedne biegłem drogę/
Złem ostawiał iák brátá/ ták Siostrę nieboge.
24. Krewnych ostawá záwße ná końcu iezyká/
V mnie była gdym onych plotk w niesławy łyká.
25. Życzyłem bym w nießcześciu oglądał bliźnego/
Wßytkem nádźieię moię kładł w śmierći onego.
26. Niewinnych nie broniłem/ winnym vrągałem/
Gdy ćierpieli zá winę; z nich się náśmiewałem.
27. Skorym był w posądzeniu/ w Brátnim oku máłe
Zdźbłom vyrzał/ niechcąc widźieć że wmym belko cáłe.
28. Ospáłość w nabożeństwie zá

colui; fuit otium mihi Frater.

29. Et fugi omne honestum exercitium ac laborem, torpebam per dies & de quotidianis in me locatis beneficijs, grates Deo meo non reddebam.

30. Quam raro vero per noctes in lege tuâ & in mirabilibus tuis, meditatus sum, tu scis Domine, insomnis sæpe totam noctem duxi.

31. Et cum mens mea huc atq; illuc ab vno te vagaretur in multa nullibi occurristi ei.

32. Sine te ad lectum accessi, sine te in lecto cubui, sine te á lecto surrexi: sine te illuxit dies; sine te tota nox pertransijt.

33. Et ideo sine te semper fui, quia mecum semper fui, qui longe ab-

Mátkę mi byłá/
Prozność záś iák rodzony Brát mi záwße miłá.
29. Gnuśność tám bydź nie dáłá gdźie święte zábáwy/
Bogu nie dźiękowałem zá to że łáskáwy.

30. O twych iákom nie często myślił cudách Boże:
Sam wieß choć mie nie senne w nocy miáło łoże.
31. Tu myśl do wielu błędna od ćiebie iednego/
Gdy ßłá nie dáłeś oney pośiłku żadnego.
32. Bez ciebiem się kładł w pośćiel/ bez ćiebiem miał spánie/
Bez ćiebiem wstał/ bez ćiebie zßedł zmrok y świtánie.
33. A przeto bez ćiebiem żył żem żył záwße z sobą.

ſum á te in tenebroſo affectu meo.

34. Si forte tamen veniebas mihi aliquando in mentem & mirabilia tua opera conſiderare incipiebam.

35. Subito ſarcina ſæculi (velut ſomno aſſolet) Dulciter præmebar.

36. Et cogitationes quibus meditabar, in te ſimiles erant conatibus expergiſci volentium, qui tamen ſuperati ſoporis altitudine demerguntur.

37. De rebus conſcientiæ meæ ſæpè ordinare propoſui ſed deluſit me ſemper dies præſens ſub expectatione futuri.

38. Supra fragile ac fallibile fundamentum inixus ſum, & baculo arundineo atq; infracto incubui: &

Od ſączony od ćiebie chmurnych żądz choroba.
34. Gdyś iednák do mey Boże przychodźił pámięći/
A o twych cudách myślić záwżięty mię chęći.
35. Záraz świeckiey mgły thłomok (iáko zwyczay ſnowi/)
Spáć ſłodko kazał/ tłocząc głowę ku łoſzkowi.
36. A myśl k tobie kierowna byłá tym podobna/
Co im głowá wſtáć nie da ze ſnu nieſpoſobna.

37. Choćiam zámyślał czáſem roztrząſnąć ſumnienie/
Dźień zá dźień odkłádáiąc ſzło to w zápomnienie.
38. Ták ſłába wſpieráiąc ſię trzćiną/ ćięſzko padłem
A vpadſzy vznałem że w puł ogniow śiadłem.

dum in eo confisus putaui me firmiter stare, cecidi in ignem, & agnoui cadens, quâm debiliter stetissem.
39. Inhiaui siti inextinguibili honoribus ac lucris, & in his cupiditatibus sæuissimas passus sum difficultates.
40. Quilibet incompositus, & indisciplinatus mihi amicus erat, & venam amicitiæ coinquinabam sordibus concupiscentiæ, candoremque eius obscurabam.
41. Tartarea libidine rapiebant me spectacula theatrica, plena imaginibus miseriarum mearũ & fomitibus ignis mei.
42. Nec solum aditum morti non obseraui, sed etiam fenestras ei aperui.
43. Fueruntq; singula membra mea

39. Godnośći zyſki lubo z fárygą y pracą/
Niewymowną w me ſerce chćiwośćią kołacą.
40. W kim ſtatku páß/ z tym záwßem mile towárzeßył
To ßczery był/ co w puł zła zemną zadzą grzeßył.

41. Widowiſkam záwße rad z chęćią widźiał tákie/
Co z łych żądz ognie we mnie niećiły wßelakie.
42. Y nietylko przed śmiercią tą co gubi duße/
Nie zápierałem Brámy ále przyznáć muße.
43. Zem y okná otwarzał to ieſt członki moie/

fænestræ singulæ quibus mors ad animam meem intrauit.
44. Et sic subeuntibus nouis, veteres sordes minimè expurgaui quin potius multa horum in me germinauerunt peccata.
45. Propter quæ á facie tuâ eiectus sum, Deus meus & á tuæ præsentiæ consolatione destiturus quasi in desperationem corruo ignorans quo vadam.
46. Sed quo á te recedens ibo? aut quis in faciem meam aspiciet si tuam auerteris á me, & velut reprobatum tuo me priuaueris cõspectu.
47. Odiosus procul dubio ero omnibus hominibus & tanquam vagus ac profugus interra.

48. In opprobrium & derisionem ero eis dum quæsierint á me vbi est Deus tuus & quare repulit te á se.

Atores

Ktoremi śmierć w chodźiłá w duszy
mey podwoie.
44. A ták do stárych nowe przy=
kłádáiąc złośći/
Vstáwniem w sobie nośił złey płod
niepráwośći.
45. Ztąd z twych łásk wydźiedźi=
czon/ zárzucon od twárzy/
Gdźiebym szedł niewiádomym/ ro=
spacz we mnie żarzy.

46. Lecz do kąd sie obrocę y kto wey
rzy ná mie/
Jeźli twey Boże łáski mnie odbie=
rzesz znamie.
47. Jáko wygnániec błedny bez po=
chyby bede/
Wnienáwiść wszedźie tráfie/ gdźie=
kolwiek záśiede.
48. Káżdy mie pálcem skáże y w
oczy wyniecę
Mowiąc/ gdźie Bog czemu ćie nie
ma w swey opiece. 49. Quid

49. Quid igitur faciam miser, cum me á protectione tuâ alienum, & in medio inimicorum meorum, aduersum me fortiter pugnantium á te derelictum intuebor.

50. Faciem tuam Domine requiram, & vultum tuum gemebundus deprecabor.

51. Ne derelinquas me, & ne declines in ira á seruo tuo.

52. Me etenim tanquam fugitiuum sequuntur omnes inimici mei vt comprehendant & occidant.

53. Et ideo ad te quem fugi, confugere me oportet: Deus meus fortitudo mea, refugium meum & virtus mea in die tribulationis.

54. Sicut enim non est Deus absque

49. Coż pocznę tak od ćiebie będąc pogárdzony/
Nieprzyiaćioł gromádą żwáwych otoczony.

50. Poydę záś łáski szukáć przed twoie oblicze/
Bym twarz twoie vbłagał płáczliwie záryczę.

51. Abyś mię nie opuszczał w moim vtrapieniu/
Y niechroniąc odemnie miał w swey łáski ćieniu.

52. Gdyż nieprzyiáźni zewsząd iák zbiegá szkáluią/
Chcąc mię vśidlić/ śmierć mi pewną obiecuią.

53. Więc od ktoregom vćiekł/ vćiekę dotego/
Vćieczko vtrapionych ćiebie Bogá mego.

54. Gdyż iáko niemász Bogá innego nád ćiebie/

te ita absq; te non est Saluator.

55. Tu ergo Domine qui omnes mi-
serias meas nosti, & à quo figmen-
tum fragilitatis meæ non est
absconditum proijce post tergum
tuum omnia peccata mea.
56. Et iniquitatum mearum antiqua-
rum ne memineris, sed saluum me
fac secundum misericordiam tuam
ab omnibus persequentibus me,
& libera me.
57. Quoniam non est qui redimat,
neque qui saluum faciat, nisi tu Do-
mine qui saluos facis omnes spe-
rantes in te.
58. Et liberas pauperem à potente
& de manu fortiorum eius.

59. Ne abscondas ergo Domine à
me faciem tuam, ne despicias me

Ták tež y zbáwićielá tyś sam tylko
w niebie.
55. Ty tedy Boże ktory wieß me
doległośći/
Weyzrzy ná swą lepiánkę stąw me
wtyle złośći.

56. Niech mych dawnych twá pá-
mieć wystepkow nie goni/
Niech z nieprzyiaznych wyrwie mi-
łośierdzie toni.

57. Bo niemáß ktoby wyrwał tylko
ty co vmieß/
Wybáczyć temu kogo (żeć vfá) ro-
zumieß.
58. Y vbogiego dźwignieß z potę-
żnego ręki.
W roskoß mu obráćáiąc vtrapienia
męki.
59. Swietego tedy nie kryi oblicza
moy Pánie.

Deus salutaris meus, firmamentum meum & liberator meus.

60. Quoniam pauper & inops ego sum nimis: oculi autem tui in pauperem respiciunt.

61. Et si iustitia tua me quæsierit absconde me in sinu benignitatis tuæ.

62. Qua me ferens longaminiter ad pœnitentiam invitasti, longanimis enim es, patiens, & multum misericors atquæ præstabilis super malitia.

63. Quinimo nihil tibi magis proprium quam misereri semper & parcere.

64. Et ideo omnium misereris, quia omnia potes, & dissimulas peccata hominum propter pœnitentiam

Niech vpádki me wesprze twoie
zmiłowánie.
60. Bom iest żebrák y nędzarz á
tym śię niebrzydźi/
Oko twe święte/ owszem vbogich
náwidźi.
61. Spráwiedliwość ieżliby twoiá
nástąpiłá/
Spraw/ by mię ná twym łonie łá-
skáwość vkryłá.
62. Ktora długo folguiąc pokut-
nym mię czyni/
Łáskáwie bowiem ćierpisz choćźi
kto záwini.

63. Iákoż w twoich własnośćiách
táć naybárziey służy.
Mieć miłośierdźie nád tym coć śię
grzechem dłuży.
64. Dla tego wszystko mogąc/
wszystkim skrácasz káry/
A ná pokutuiących grzech pátrzasz
przez spáry.

65. Parcis autem omnibus, quoniam tua sunt Domine, qui amas animas.

66. Conuertere ergo ad me conuersum ad te, & eripe afflictam animam meam de omnia angustiâ.

67. Vt repleatur os meum laude, & dicat tibi Benedictus Dominus, qui non permisit me dari in captionem dentibus aduersariorum meorum.

68. Nisi quia Dominus mihi adiutor forte viuum deglutissent me: Anima mea sicut Passer erepta est de laqueo venantium.

69. Laqueus contritus est & ego liberatus sum.

70. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, Sicut erat inprincipio &

65. Przepuszczasz wszytkim/ ktory w swey masz wszytkich pieczy/
Dusze wiecey nad wszytkie kocháiące rzeczy.
66. Wiec sie wroć ku mnie bom sie ia wroćił ku tobie/
Wyrwi z vćisku Duszę/ ia vstá sposobie.
67. Być záśpiewały mowiąc Tobie Boże dzieki/
Żeś z nieprzyiaćioł moich wyrwał mie pászczeki.
68. Byśmi nie ty obrońcą ziedliby mie żywie/
Ktorzy iáko ná Ptaká śidłá stáwią chćiwie.
69. Sidłáś ty im sam Boże wszechmocny zepsował/
Mnie z nich oswobodziwszy wolnośćią dárował.
70. Zá toć chwałá ná wieki w Troycy iedynemu/

nunc & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.

PSALMVS VI.

1. ME miserum quid agam, quia singularis fera depasta est animam meam & factus sum in prædam inimici.

2. Omnibus me spoliauit Bonis quibus tu me Domine ornasti, & coram te timeo nudus apparere.

3. Diues ac decorus á faciæ tua egressus sum, & abij vagus post sordes in via corruptâ & iu prauitate cordis mei & denigrata est anima mea super carbones, & immutatus color eius optimus.

Oycn z Synem/ Duchowi zárowno
świętemu/ Amen.

PSALM, VI.

1. NĘdznik co pocznę/ gdy ośierociáłá
Bestyey dźikiey pástwiskiem się ostáłá
Duszá/ y od niey srogo ośiodłáná
W łup poczytáná.

2. W twe Pánie dáry będący bogáty/
Przez nie złupiony z niewinnośći száty/
Przed twoy maiestat stánąć nie mam wagi
Gdym został nági.

3. Twoiey wyszedszy od twárzy ozdobny/
W brzydkośćiách błądzę sobie niepodobny/

4. Et qui croceis nutriebar amplexatus sum stercora: adeoq; vilibus peccatorum vestibus indutus, me metipsum exinaniui ac deformaui. Secundum similitudinem præuaricationis Adæ.

5. Vt in imagine in quâ tu Domine creasti me, tibi iam cognitus non sim, & quasi scabiosam ouem inter oues pascuæ tuæ me commorari non permittes.

6. Quomodo ergo ad præsentiam immensæ Maiestatis tuæ, in cuius conspectu cæli non sunt mundi, vacuus, immundus, ac vilis, audebo redire, & delinquendo infatuatus communicare cum electis tuis.

Sercá złość duße/ iák ſadzámi kurzy
Białość iey murzy.
4. Smáczne dobrodzieyſtw twych zmiotßy Páßtety/
Zbrudzone kałem iem ſpraw złośnych wety/
W złey grzechow gnni obwinioney ydę
Ná ſwą ohydę.
5. Nie znáć obrázu twego Boże ná mie.
Iák po przeſtępſtwie w Ráiu ná Adámie/
Zátártey owcy nie chceß dáć ześwemi
Zyć wybránemi.
6. W ktorego nie ſą czyſte oczách niebá/
Iákim ſię kßtałtem mnie wroćić potrzebá/
Do ćiebie y wniść w poczet wiekuiſty
Com ieſt nieczyſty.
7. Redi-

7. Redijssem vtiq; licet pauidus ac pudefactus, paternâ tamen tuâ benignitate fretus dulcis enim Pater es filio proficiscendi in longinquam Regionem.

8. Sed ex diuturna peregrinatione redeunti multo dulcior, attamen redeundi ad te Deus facultate careo.

9. A sæuissimo enim prædone vinctus teneor non ferro alieno, sed ferreâ meâ voluntate, ex quâ catenam mihi constrixit inimicus, & in operibus, atq; in omni vitioso famulatu ad amaritudinem perducit animam meam.
10. Refugium meum longè est á me, quia longe a Peccatoribus salus, & in misera seruitute mori compel-

7. Wróciłbym iednák lubo strá-
chem z ięty/
Wiedząc żeś Oćiec iest dobry y
Swięty/
Żeś zábiegłego w kray dáleki Syná
Słodycz iedyna.
8. A ieszcze słodszy powrácáiącemu/
Zdáleckich kráiow/ Synowi
twoiemu/
Ja przećię gdy się chcę wroćić do
ćiebie
Ják w zwodę grzebie.
9. Z żeláżney woli mey w żeláżne
pęto/
Od rozboynika ná powod mię
wźięto/
Ná tym powodźie w dobrą iść nie
mogę/
Tylko wzłą drogę.
10. Rátunku nie mam bo od
grzeszącego/
Dáleko záwsze iest zbáwienie iego/

lor; nisi tu Domine de cælo prospiciens opem feras.

11. In limoso profundi luto infixus sum & tempestas tentationum quasi fluctus sæui maris obruit atq; demersit me, ita vt imminentia pericula posse me euadere desperem nisi assumpseris me Deus meus.
12. Quo enim surgere magis nitor, eo grauius allidor, intus & foris mihi ipsi sum molestus & vtrobiq; hostes domesticos inuenio qui me pessundant.

13. Ad dexteram & ad sinistram circumspicio, & neminem cui me tuto credam video, sed vndiquâq; metus concutit & ad quemcunq; diuerto amicum, fidelem non reperio.

Jeżli sam Boże nie rátuiesz/ przyidźie
Vmrzeć w tey biedźie.

11. Vlgnąłem w błoćie; á złych pokus fále
Ják morski báłwan iuż mie nurzą cále/
Y desperácko zá gine w tey toni
Gdy Bog nie broni.

12. Bo co się porwę to głębiey zápádnę/
Zewsząd strapiony iuż sobą nie władnę/
Domowi náwet y ći ná łeb pcháią
Y zátapiáią.

13. W práwo lub w lewo poyźrzę znaleść trudna/
W ktorymby przyiaźń nie byłá obłudna/

14. Et quomodo reperiam qui Deo
meo datam fidem non seruo? con-
solantem me quæsiui in afflictioni-
bus & calamitatibus meis, & non
fuit qui me consolaretur ex omni-
bus charis meis.
15. Sed incidi in homines verbosos
& loquaces nimis, quin potius mu-
tos; & ob hoc mutos, quoniam
non ex eis sonabat verbũ tuum De-
us meus.

16. Sed delictum oris eorum sermo
labiorum ipsorum: qui defectus
meos sine cõpassione damnabant,
& insultantes mihi durè & inuecti-
uè aduersum me iurgia prouocabãt.
17. Stultis deceptoribus sæpè suffra-
gatus sum, & á recto tramite de

Strách zgołá zewßąd że niemáß żadnego
Wprzyiaźń ßczerego.
14. Lecz nie dźiwuie boy ia też Bogu
Wiáry nie trzymam rzeczonego progu/
Mnie też w vćisku (com im vsał wiele)
Nieprzyiaćiele.
15. Mownych iezyczna tych mie trapi mową/
Co mowie mownych: są niemi bez słową/
Bo słową w sobie dobrego nie máią
Choćiaż wołáią.
16. Ale zwyczayne do ostawy geby/
Nie vłomnośći ná złe wziąwßy zeby
Vrągáiąc mi sławili mie żywie
Lżyli złośliwie.
17. Co zwodzą tákim pomagałem często/

clinans, in eorum sententiam ignarus iui; sensimq; atq; paulatim ab eis perductus sum ad eas nugas & insanias: vt quamuis á verâ Religione (te opitulante) nunquam defecerim, credere multas næenias.

18. Cæterum inexcusabilis homo ego sum; quia cum te Deum in veritate semper cognouerim, non in veritate & spiritu adoraui.

19. Sed commutaui veritatem in mendatium, & seruiui creaturæ potius quam Creatori, & in rebus corruptibilibus me, atq; cæteras voluptates meas exquisiui.

20. Sed age Domine dulcedo mea & fiducia mea & quemadmodum fecisti, vt in verâ fide te agnosce-

Jch stronem trzymał y błądziłem gesto/
A lubom práwey nie odstąpił Wiáry
Słałem iey máry.

18. Wiec tu wymowká ná mie bárzo trudna
Znáiomość Bogá/ że we mnie obłudna/
Szczerośći bowiem winney iego chwale
Nie trzymam stále.
19. Bo prawde twoie Boże w kłamstwo mienie/
Kiedy nád Stworce mikuie stworzenie/
W znikomych rzeczách serce vtąpiáiąc
One kocháiąc.
20. Lecz ktoryś spráwił/ ma słodyczy práwa/

rem excita me in peccatis dormi-
entem, & illumina oculos meos ne
vnquam obdormiam.

21. Illumina accende, & erige eos ad
te, vt in lumine tuo videant te lu-
men æternum, lumen indeficiens
& inextinguibile, lumen dulce &
delectabile.

22. Videant & lætentur, atq; concu-
piscant decorem tuum, sciantq; ni-
hil præter te vel in te, & propter
te esse diligendum.

23. Tu Domine qui lux vera es, illu-
minas omnem hominem venien-
tem in hunc mundum, fac oriri

Ze ćię przez wiarę moy rozum
vznawa/
Ty mię wzbudź/ grzechow ſpądź
śmiertelny z oczy/
Sen co ie mroczy.

21. O świeć ty wzrok moy obroć
oko k ſobie/
Abym prawdziwą świátłość wi-
dział w tobie
Ktoryś świátłośćią nieuſtánnie
lśniącą
Rádość czyniącą.

22. Niech w twą ozdobę moie pá-
trzy oko/
Niech ſię w twą miłość zá pędzi
głęboko/
Kochánie w tobie y dla ćiebie
Boże/
Wßytko przemoże.

23. Ty ktoryś práwym świátłem
ieſt káżdego/
Człowieká ná ten świát przycho-
dzącego

hoc lumen tuum intenebris meis & desiderare me iustificationes tuas.

24. Vt vi amoris liquefacta anima mea deficiat insalutare tuum, atq; sitiat delectationes tuas.

25. Animam meam dico, sed liceat mihi tuam dicere, tua enim est, quia tu eam creasti ac dedisti, mea vero est quia ego á te recepi.

26. Custodi ergo creaturam, quam ad tuam imaginem singulariter formasti, & ne permittás perire preciosum donum tuum, quo me super omne opus manuum tuarum sublimasti.

Oświeć noc moie bym wyßedłßy
z ćienia/
Prágnał zbáwienia.
24. Niech ſie roſtapiam twą mi-
łośćią zgrzany/
Chcąc tam bydź/ gdźie Orßak
maß ſwoy wybrány
Słodkopłynnego w Tobie dußá
moiá/
Niech prágnie zdroiá.
25. Lecz pono błądzę moią zowąc
duſzę/
Tyś ſtworzył; że ieſt twoiá przy-
znáć muße
Że mi ią iednák ręká dáłá twoiá
Mogę rzec moiá.
26. Więc ſtworzonemu ná wyobrá-
żenie
Dárowi nie day iść ná zátrácenie/
Gdyż mię nád źiemſkie ſtworzenie
twe dźiło
W tym vßláchćiło.

27. In corpore meo & in membris meis, exige quidquid velis: induatur caro mea putredine, & consumatur vermibus; sed quæso Domine, tantum parce animæ meæ & in eam non extendas manum tuam.
28. Reduc me in vias tuas, ante solis occasum (aduesperascit enim) & coge me ire ad te, si vocare parum est.

29. Coge vt libet, modo vadam, & non peream non propter me, quia tuâ misericordià toties abutens eâ me in dignum feci.

30. Sed propter nomen Sanctum tuum aufer á me cor lapideum, & da mihi cor carneum: ac pone

27. Z ciáłem z członkámi co chceß poczni Pánie/
Niech się robákiem/ niech zgnilizną stánie/
Odważnym ná to byle tylko cáłá/
Dußá zostáłá.
28. W drogę mię twoię/ náwroć poki słońcá
Przy zmroku życia nie obáczę końcá
Przymuś iść k sobie ieźli ná wołánie
Twe nie dbam Pánie.
29. Przymuś mię iák chceß bylem nie zágináł/
Nie dla mnie bom twe miłośierdźie mináł/
Gárdząc im ztąd me (ábyś był łáskáwy)
Niegodne spráwy.
30. Lecz dla twoiego Imienia świętego/
Spraw serce miękkie z sercá kámiennego/ Spiri-

Spiritum tuum in medio mei, vt ambulem in præceptis tuis, & iudicia tua custodiam.

31. Sero nimis ad venio Domine fateor vtinam venissem citius, sed scio & certus sum quod venientibus tempus non præscribis, modo veniant.

32. Nec minus benigne recipis nouissimos quamuis enim odio peccatum habeas, peccatorem tamen non odisti nec in perditione eius lætaris.

33. Et ideo etsi longam moram fecerit tu tamen patienter expectas eum.

Tchniy w mie twym Duchem bym się boiąc błądu
Strzegł vrawy sądu.
31. Nierychło w prawdzie pośpieszam do Bogá/
Bodayby była prędsza k tobie drogá/
Lecz ty przychodniow w łáskáwey masz myśli
By tylko przyśli.
32. Iednákoś dobry pierwszym y poślednim/
Grzech brzydkić/ iednák w grzeszniku się biednym
Rochasz/ śmiecąc się z iego zátracenia/
Ciesząc z zbáwienia.
33. Z tąd choć nierychło z swych powstáiąc złośći/
Nie śpiesznym krokiem do twey łáskáwośći/
Przychodzi/ przećie czekasz go ćierpliwie/
Witasz skwapliwie.

34. O quam dulcis, ô quam suauis vox
illa tua Domine, in quâ animæ
meæ spem dedisti: fornicata es
cum amatoribus multis, tu tamen
reuertere ad me, & ego suscipi-
am te.

35. Quam delectabile ac iucundum
verbum illud, quo peccatores de
se ipsis diffidentes consolaris: si
impius egerit pœnitentiam de o-
mnibus peccatis suis vita viuet &
non morietur non enim volunta-
tis meæ est mors, impij.

36. Magna quidem iucunditate audio
cum te dicentem audio, quod e-
xultantis Pastoris humeris repor-
tetur ouis quæ errauerat.

37. Et drachma referatur in thesauros

34. O iák w mych vßách głos twoy wdźięcznie wieie/
Gdy czyniß dobrą dußy mey nádźieię/
Mowiąc: lub żyłáś wßetecznie ná świećie/
Przyimę ćię przećię.
35. Iák wdźięczne słowo niosące otuchę/
Y desperatom byle mieli skruchę;
Że będą żyli/ że ty śmierći onych/
Nie chceß skrußonych.
36. Z weselem słyßę przypowieść ßczęśliwą/
Że Pásterz rad/ iż nálazł owcę żywą
Strácona/ wźiąwßy ná rámioná swoie/
Niosł w swe podwoie.
37. Że groß ználezion wrocon do skárbnice/

tuos, collætantibus vicinis mulieri quæ inuenit, & lacrymas excutit gaudium solemnitatis Domus tuæ, cum legerem in ea de minore filio, quoniam mortuus erat & reuixit.

38. Da ergo Domine animæ meæ vocem virtutis tuæ, nec virtutis tantum torporem excutientis animarum, sed & radium lucis, annuntiantem pariter hominibus peccata eorum, illuminantem abscondita tenebrarum.

39. Sonet vox tua in auribus cordis mei & dic animæ meæ dormienti quid tam diu lethargico grauaris somno, & vinculis captiua detineris? hora est iam de somno surgere, & vt derelinquas viam tuam atq; reuertaris ad me, qui redemi te.

40. Reuertere sunamitis, reuertere vt

Ze w onym domu z płáczu oschły
lice/
W ktorym syn zmárły do żyćia
wrocony/
Przez ćię wskrzeszony.

38. Chćiey tedy Boże duszę mą
ogłośić/
Nietylko gnusność twym głosem z
niey znośić/
Lecz y oświecić aby známienity/
Miáłá/ grzech skryty.

39. Niech zábrzmi ten głos w v-
szách serca mego/
By duszá wstáłá ze snu śmier-
telnego/
Niech z okow wolna drogi złe
porzući/
A tobie się wrući.

40. Ná sunámitkę záwołay ogromnie

intueamur te, reuertere & non tardes amplius venire ad me, ego enim sum Dominus Deus tuus qui voco te.

41. Ego sum ipse qui deleo iniquitates tuas propter me, nec habeo in memoriâ priora.

42. Tunc fiducialiter dicam ego conuertere anima mea in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi

43. Ad eum secure vade, & licet á vijs tuis pessimis lassata; eò citius per ge, quo aitius requiescere concupiscis.

Nieh ćie obacze/ wroć śie predko
do mnie/
Mow: że ia iestem pánuiącym w
niebie.
Co wołam ćiebie.
41. Mow ia to ktory sam w sobie
boleie/
Widząc że z toba duszo źle śie dźieie/
Już dáwnych cále zápominam
rzeczy/
Niemiey ich w pieczy.
42. W ten czás bespiecznie rzeke:
do pokoiu
Podź moiá duszo/ z grzechowego
boiu/
A bowiem lubo twá złość śiłá wini
Dobrześ Bog czyni.
43. Więc poufále podź do twego
Páná/
A luboś we złey drodze zpra-
cowána
Tym predzey pospiesz im pre-

44. Noli deterreri peccatis tuis, si enim fuerint vt coccinum quasi nix dealbabuntur, & sicut nebula delebuntur, nec de audacia accusari verearis vbi de obedientia laudaris.

45. Vade & propera anima mea ad eum qui non venit vocare iustos, sed peccatores, & si peccatrix es, Deus peccatorum, Deus tuus est.

46. Quid ergo ire times, quæ non á seuero iudice vocaris, sed á Patre misericordiarum, vt misericordiam consequaris.

dzey zpocznienia
Chceſz z vtrudzenia.
44. Niech cie nie ſtráſzy grzech / lub ieſt iák ſádze;
Mowi Bog: ia to iáko śnieg wygładze /
Ják mgłe rozpedze / á gdy krnabrnych gánie
Mow krnabrnym Pánie.
45. Nie żałuy krokow Duſzo k temu ſporych
Ktory nie woła zdrowych lecz wgrzech chorych /
Bog grzeſznych / twym ſie Bogiem bydź záſczyca
Jeśliś grzeſznica.
46. Czegoż ſie lekaſz gdy nie Sedzia ſrogi
Woła / lecz Oćiec w miłośierdziu mnogi /
Po to / áby ćie łáſką ſwą dárował /
Zguby vchował.

47. Ideo vade nunc lubens ad misericordiam, vocata, ne postea ad iudicium compulsa vadas.

48. In te iam Domine & Pater inclite confido & non erubescam confiteri tibi deformitates & blasphemias meas, qui non erubui profiteri eas, coram hominibus & latrare aduersum te.

49. Murmuret Pharisæus & dicat, quis potest dimittere peccata, nisi Deus? mihi etenim qui ad cor loquitur Deus est.

50. Cuius sermo viuus & efficax qui

47. Idź z chęćią gdy cię łáſkáwie woláią/
Doiść miłośierdzia/ plácu pozwaláią/
Byś w ten czás nie ßłá z muſu y roſpácznie/
Gdy ſię Sąd zácznie.

48. W tobie vfáiąc wſtyd ná ſtronę złożę/
Z ſproſnośći/ z bluźnierſtw/ ſpowiádam ſię Boże/
Ktorem bez wſtydu vmiał ludźiom ziáwiáć
Tobie wbrew ſtáwiáć.

49. Niech zázdrośćiwie Pháryzeuß mruczy/
Ktoż grzech odpuśći tym/ co ich grzech kuczy/
Gdy nie Bog z ſercem (ia mowię) inym rządźi
Bog co nie błądźi.

50. Ten do mnie mowi żywie y ſkutecznie

me vocat, pius ac tranquillus est, & qui non solet continere in ira sua misericordias suas.

℣1. In verbo itaq; tuo securus ibo ad te Deus meus fiducia mea, & portio mea in terrâ viuentium.

℣2. Ibo procidens ante te & Maiestatem tuam non timebo quoniam tu vocas me, & ne offendam oculos tuos dum immundus appareo in conspectu tuo.

℣3. Sordes meas abluam lacrymis assiduis, & palpebra á fletu non quiescet, sed erit lectus meus conscius doloris mei.

Pan Dobry / ktory daie pokoy wiecznie
Co miłośierdźia (ktorego záżywa)
W gniew nie pokrywa.
51. Twym tedy słowem iuż vbeśpieczony /
Skwápliwe k tobie Boże puſzczegony /
Ciebie wdźiał biorę w Tobie me vfności /
Ná tey niſkośći.
52. Padnę przed twoy thron / ſtrách puſzczę ná ſtronę
Gdy mię ſam wołaſz / niech nieodwrocone
Twe oko będzie / że nieczyſty ſrodze /
Przed ćię przychodzę.
53. Sproſność mą będę w łez omywał zdroiu /
Powiekom nie dam przed płaczem pokoiu /
Lecz będźie żalu mego świádkiem

54. Quo tibi placeo, dum mihi displiceo, & per te ad te conuersus, de commissis pæniteo, vt mundo corde laudem te dicens.

55. Domine quis similis tibi, tunc enim speciosa erit laus in ore peccatoris & qui seminauit in lachrymis, in exultatione metet.

56. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, Sicut erat in principio & nunc & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.

PSALMVS, VII.

1. Miserere mei Deus quoniam

koze/ Łáskáwy Boże.

54. Tym ziety gdy się sam sobie ohydze/

Bede w tych/ coć się podobáią rydze/

Przez ćiebie w tobie náwrocony skruße / Zákrzyknąć mußę.

55. Boże ktoć kiedy naydźie rowienniká?

Táki káżdego głos wdźięczny grzesznik á/

A ty coś w skruße dobre śiał náśienie/ Zni vćießenie.

56. A zá toć nigdy nieskonczona chwałá/

Ná wßytkie strony będźie rozlegáłá.

Oycze z Synem Tobie Swiety Duchu/

W wiecznośći vchu/ Amen.

PSALM VII.

1. ZMiłuy się proße Boże bom iest vtrapiony/ tribu-

tribulor & inenarrabilibus vrgeor miserijs.

2. Torrentes enim iniquitatis conturbant me & intrauerunt aquæ vsq; ad animam meam.

3. Ita vt quasi fluuius inundans peccata mea quæ hactenus dissimulaui, confiteri quoq; & emendare neglexi eousque excreuerint.

4. Vt supergressæ sint caput meũ & a sensuali appetitu concupiscentiam, mentem, & voluntatem meam inflexerint, immo seruituti Diaboli me subiecerint.

5. Ve mihi, quia totus lethariter plagatus sum, & á planta pedis vsque ad verticem nulla est in me sanitas.

6. Supplantauit enim me inimicus meus, & tanquam crudelissimus tyranus in me sæuiens, omnibus me

Niewypowiedzianemi troskámi ściśniony.

2. Burzliwe bowiem wody duszá zlały moie/
Y wskroż ią znurtowáły niepráwości zdroie.

3. Ktore że bez spowiedzi żyiąc y popráwy/
Támowáłem/ ták zlały iákby rzeczne spławy.

4. Tych nád głową czuie/ gdy myśl mą y wolą
Do vczynku skłoniwszy/ czárt bierze w niewolą.

5. Przez tego (ách niestetysz) ćiężkom skátowány/
Od stopy áż do głowy zástąpiły rány.

6. Podszedł mie nieprzyiaćiel w swey tyráńskiey dumie/
Gdy inne wziąwszy zmysły dał być przy rozumie.

sensibus priuauit, relinquens solum intellectum.

7. Vt de damno & iactura mea addendo scientiam adderet etiam & dolorem.

8. Parum quidem noceret si omnimoda functione sensuum orbaret, & in cunctis actionibus meis prorsus insensibilem me fecisset.

9. Sed orbauit ad locum & vim intulit ad malum.

10. Et stupore quodam insensibilitatis internæ animum meum per exteriora effusum sic effecit vt damna interiora non sentirem.

11. Cum enim audire expediebat surdus eram & á veritate auditum auertebam.

7. Abym nie vznawáiąc vtráty y ßkody/
Zál goretßy rozßerzał w sobie bez ochłody.
8. Gdyby wßytkie zmysły wziął/ ßkodybym miał máło
By mi ich we wßytkich mych spráwách nie stawáło.
9. Lecz rám mi ie tylko brał kędy mieysce grzechu/
Zenący do predßego w złey spráwie pośpiechu.
10. Zewnątrz zmysły zmámiwßy/ nie dał wewnątrz ßkody
Znáć/ lecz affektom zwierzchney dał záżyć swobody.

11. Gdźie bowiem słucháć trzebá y tám nie miałem słuchu
Głos Prawdy mieyscá w moim nie naydował vchu.

12. Cum vero aures obturare æquum erat, ne audirent inutilia, & ineptias multorum, velox tunc ad audiendum ac beneuolus auditor semper eram.

13. Cælestia tanquam insipida gustabam; & ab omni spirituali cibo nauscabat anima mea.

14. Terrena vero super me & fauum dulciora iudicabam.

15. Ad contemplanda quæ Dei sunt, cæcus & animalis homo eram.

16. Quæ vero mundi sunt superbo oculo videbam & insatiabili corde cupiebam.

17. Nec in sensibus tantum sed & in

12. Gdźie záś zátykáć vszy przed pro-
źnemi słowy/
Otwierałem y słuchał rád wszetecz-
ney mowy.

13. W niebieskich rzeczách smáczney
nie czułem záprawy/
Brzydkie mi záwsze były duchowne
potráwy.
14. Ile się gdy o ziemskich rzeczách
mowić zdało/
Bárziey mi to nád cukier y miod
smakowáło.
15. Od Boskich rzeczy myślą y okiem
stronikem/
Jákby tego nieznáiąc ták iák bydlę
żyłem.
16. W to záś co iest świeckiego cá-
łem wlepił oczy/
Do tego chćiwe ledwie serce nie
wyskoczy.
17. Wiec przy zmysłách y członki
czártu się dostáły

membris meis quæ dedit mihi Deus in ministerium animæ meæ, viam salutis mihi occlusit antiquus hostis.

18. Et tales in hac dira obsidione mihi parauit insidias vt eas vitare nunquam potuerim, sed quoties fugam tentaui incidi in manus eius.

19. Peccaui enim videns, & videre nollens, obsurdescens & audire volens, tacens & loquens.

20. Stans & sedens; dormiens, & vigilans, ambulans, & quiescens.

21. Omnem deniq; proprium & communem vsum sensuum & membrorum in turpem abusum immutaui.

22. Exardescens immundis desiderijs meis adeo vt omnem legem na-

W sequestr/ co Bogu y mey Duszy
służyć miały.

18. Y w takie śidła wpadły/ że choć
od nich stronił/
Przećiem śie żadną miarą onych nie
vchronił.
19. Bo więc patrzę nie patrzę/
słyszy lub nie słyszy/
Vcho; Język mowił co lubo też był
w ćiszy.
20. Stałem abo śiedziałem/ spa-
łem lub nie śpiący/
Tak chodząc iak nie chodząc/ zaw-
szem był grzeszący.
21. Zwykłe zgoła z myślow y człon-
kow vżyćie/
Obracałem w niezwykłe/ sprośne/
znamienićie.
22. Przyrodzone/ y Boskie/ y lu-
dzkie vstawy.

turalem

turalem, Diuinam, & humanam transgreſſus ſim.

23. Et in ſola peccati lege obſeruanda diligens fuerim.

24. Vtinam fuiſſem & iam non eſſem, ſed heu! quoniam idem qui antea fui, adhuc ſum, nihilq; mutatus ab illo deteriora ſequor.

25. Adhuc enim præſidens voluntas languida dominatur: & anima mea fædiſſima pariter atq; fædiſſima horrendis vlceribus vndiq; ſcaturiens.

26. Non aliunde quam à ſeipſa in priſtinis malis perſeuerat.

27. Sæpe mihi iraſcor, quia tedet me viuere, cum non tedeat peccare.

Łámiąc / chęćią pałałem w nieczy=
ſte zabáwy.

23. Grzechow tylko prawą ſtrzegł/
te do tąd kazáło

Táni ſię zmyſłow y członkow záwße
náwrácało.

24. O bym nie był czymem był/
lecz ách mnie nieſtety

Bez odmiány żyię wzłość bárziey
známienity.

25. Bom ſię w poddáńſtwo podął
gnuśney do tąd woli/

Duße grzechem zrániona dawny
vraz boli.

26. Ktora nieſkąd pobudkę tylko
ſámá z śiebie

Bierze/ że ſię do tych czás wzłość po
vßy grzebie.

27. Z tąd ſię ſam w ſobie gryżąc tę=
ſkno mię żyć świátu/

Ktorym nie teſknił grzeßąc / mieć z
cnotą rozbrátu.

29.Co-

29. Cognosco stultitiam meam & confundor, ac confusus me reprehendo.

30. O carnalis amator cur in luto concupiscentiarum tuarum tam diu iaces.

31. Quid tantâ solicitudine de rebus mortalibus satagis & peritura bona tàm vehemnenti affectu cupis?

32. Aut quâ ratione bona dicis, quæ cum nimio labore & magno animæ tuæ detrimento acquiris.

33. Acquisita cum timore possides, possessa cum dolore amittis.

34. Cur anima mea propriæ conditionis & nobilitatis tuæ obliuisceris

29. Vznawam głupstwo moie y wstydźić sie muszę/
Záwstydzony strofuie ćiáło me y duszę.

30. O ćiáłá miłośniku (mowiący sam sobie)
Przecz w złych żądzy błotnistym do tąd leżysz grobie.

31. Przecz troskliwie szukász tych/ (co śmierć weźmie) rzeczy
Poco znikome dobro ná wielkiey masz pieczy.

32. Ale iák rzeczesz dobro? ráczey rzec ládáco/
Ponieważ go dostáiesz z zgubną duszy praco.

33. Z stráchem tego vżywász czegoś dostał z potem/
Nie naćieszywszy sie z tym gubisz to z kłopotem.

34. Przecz duszo stanu y twey zá-baczasz godnośći/

& subputredine corporeorum scu-
suum miserã & contumeliosam ser-
uitutem gerere non erubescis?
35. Cur insidia mundi promissione
deciperis, nec aduertis quod illius
summum donum vapor est ad mo-
dicum patens & vanitas vanitatum.
36. Erubesce, erubesce peccator mi-
serrime, quoties ad fallaces creatu-
ras conuersus à Creatore tuo rece-
ssisti.

37. Et rediens ad temetipsum vide
qualicunq; oculo mentis tuæ, quam
crudeliter miseræ venationis ob-
tentu anima tua euisceravit semet-
ipsam.
38. Dum vilem muscarum prædam im-
moderato captans desiderio, arane-
arum instar ex proprijs visceribus
sibi recia intexuit.

Bezwstydnie zgniłey ćiáłá służąc
námiętnośći.
35. Obietnic świeckich prożną po
co dźwigasz káre/
Ktore się wnic nie zmienią/ tylko
w dym y páre.
36. Záwstydź się záwstydź grzeszny
żeś ták wiele rázy
Zápomniawszy o Stworcy / szedł
wstworzone skázy.

37. Chćiey widźieć iák okrutnie ná
nędznym obłowie/
Własnąś duszę wywnętrzał y brá-
łeś iey zdrowie.

38. Gdyś chćiwie muchę goniąc co
prędko vlećí/
Swey duszy z iey wnętrznośći iák
páiąk dźiał śieći.

39. Erubesce iterum atq; iterum dico in quibus nullum fructum habuisti.

40. Et ammissum tempus plora vt fructum afferat tibi erubescentia: præbe cor tuum Deo, & solues quod debes.

41. In his sermonibus exacerbor in me, dum interius admonitus, intro in interiora mea.

42. Conferens in corde meo, quid amiserim & quid inuenerim.

43. At non quod probo bonum, sed quod volo malum hoc ago?

44. Velle enim meum tenet inimicus & configuratum prioribus igno-

39. Záwstydź śię y z tąd záwstydź że
cię to báwiło/
Coć pożytku żadnego nigdy nie czyniło.
40. Żałuy godźin strąconych być
wstyd wroćił stráte
W tym coś winien day serce/ przyimie Bog w zapłate.
41. To mowiąc sam v śiebie/ z śiebież pomsty żądam/
Gdy zá wnętrznym nátchnieniem zewnątrz w śiebie wglądam.
42. Vważáiąc w mym sercu iáko
ćieszká stráta/
Żem ná zysku prożnośći drogie tráwił látá.
43. Że co dobrego widzę y chwalę/
nic czynię/
Lecz co pomyślę złego ná to serce płynie.
44. Gdyż nieprzyiaćiel moie wolą
w dawną klubę/

rantiæ meæ deliderijs captiuat me, in lege peccati.

45. Sed tu Domine Deus virtutum turris fortitudinis meæ, & Dominator vitæ meæ, auxilium tuum ne elongaueris à me.

46. Ad defensionem meam conspice, & protege me sub vmbra alarum tuarum ne corruam in conspectu aduersariorum meorum.

47. Et de me gaudens inimicus meus ne dicat præualui aduersus eum.

48. Disrumpe vincula improperij mei sub quibus incuruatus sum, & funes peccatorum meorum quibus fortiter constrictus sum solue potentissime Domine.

49. Et notam fac inimicis potentiam tuam vt immolem tibi hostiam iubilationis dicens.

Wziął y wprawo grzechowe zá-
przągł ná iey zgubę.

45. Lecz ty przybądź cnot rządco
Boże wiezo moiá/
Pánie żyćiá moiego/ mey pomocy
zbroiá.

46. Chćiey mie bronić: pod skrzydłá
swoiey weź opieki
Bym w oczach nieprzyiaćioł nie
vpadł ná wieki.

47. By przećiwnik z vpadku ćiesząc
sie nie mowił/
Zem go przemogł; iákem chćiał
takem go vłowił.

48. Ty sam rwi powroz grzechow/
wezeł vragánia/
Ktory mie związánego do ziemie
nakłania.

49. Pokaż moc twoie Boże tym co
sie mną brzydzą/
Ze ćie chwale/ gdy śpiewam ten
wierß; niechay widzą.

50. Quis loquetur potentias Domini? aut quis enarabit omnes laudes eius? qui eripuit animam meam á morte & pedes meos à lapsu.

51. Qui saluauit me ex ore Leonis, & à cornibus vnicornium humilitatem meam.

52. At quem clamabo nisi ad te? ad quem clamauerunt omnes patres nostri & salui facti sunt.

53. Ad te in quam qui non frustraris sperantes in te.

54. Pone itaq; me Domine iuxta te, & cuius vis manus pugnet contra me.

55. Nulla enim timebo mala, quoniam tu mecum es.

50. Kto wypowie moc Boską y kto chwałę iego/
Iż z śmierći wyrwał duszę y z vpadku złego.
51. Broniąc mię Lwiey pászczeki/ w Jednorożcow rogi
Nie dał wpáść/ vpadłego stáwił mię ná nogi.
52. Do kogoż ia záwołam ieżli nie do ćiebie/
Ktorego Oyce náśi wzywáiąc/ są w niebie.
53. Do ćiebie mowię w ktorym ći co vfność máią/
W swey się vfnośći namniey nigdy nie zdrádzáią.
54. Staw mię tedy przy sobie á będę besoieczny/
Choćby w złośliwych ręku miecz był obośieczny.
55. Nie boię się niczego bo przy twoim boku/

56. Ante omne desiderium meum, dele & detrahe quod planè alienum est à te.

57. Innoua Crea & confirma quodcunque dederis in te.

58. Vt abiectis carnalibus & inutilibus desiderijs, laudetur peccator in desiderio animæ suæ.

59. Et te solâ verâ iucunditate frui desiderans intret postulatio mea in conspectu tuo vt in confidentia dicam tibi.

60. Desiderium animæ meæ tribue ei, Deus meus, scio namque & certus sum quod nemo poterit desiderare te nisi per te.

Káżdemu z nieprzyiaćioł mych doż-
stoie kroku.
56. A nád wßytko w tym żądzy mo-
iey chćiey wygodźić/
Zgładź to we mnie co po twey woli
niechce chodźić.
57. Odnow niewinność á stworz we
mnie co dobrego/
Y vtwierdzay to cobym miał z ćiebie
sámego.
58. Spraw me serce niech żądze
ćielesne porzući/
A grzeßnik z dobrey niechay będźie
chwalon chući
59. Bym twey wtobie chcąc záżyć
z prágnieniem słodkośći
Otrzymał czego żądam y mowił
w vfnośći.
60. Czego prágnie má dußá chćiey
to iey dáć Boże/
Bowiem ćiebie bez ćiebie prágnąć
nikt nie może.

61. Nec ire ad te nisi tu traxeris eum.

62. Trahe ergo Domine & da mihi incipere in bono desiderio, vt illud perficiam in bono opere.

63. Antequam nouum propositum mos vetustus opprimat.

64. Et prior voluntas vetustate roborata nouam superet.

65. Vt cum recta placent reuertar ad solita.

66. Indue me pretiosis vestimentis salutis decoris tui, & denuda me vi-

61. Wiem y to że śię zbliżyć nie może ku tobie/
Kogo ty sam łáſkáwie nie poćiągnieſz k ſobie.
62. Ciągniż mię tedy y day dobrych vpominki/
Zadz ktorebym mogł w dobre obroćić vczynki/
63. Nowego przedśięwźięćia/ poki zwyczay ſtáry
Nie zatłumi / ktory śię rozkrzewił bez miáry.
64. Y poki pierwſza wola dawno záſtárzáłá/
Nowey wmunſztuk nie weźmie by nią kierowáłá
65. By to co śię pokutą ſtárło y ztłumiło/
Smákuiącym zwyczáiem záśie nie odżyło.
66. Boże ty ſám łaſk twych day ozdoby bogáte/

libus viduitatis meæ indumentis.

67. Quibus deorbatus secundum pristinam conuersationem veteris hominis incedo, & noli opprobrij viduitatis meæ recordari amplius.

68. Vt in te nouiter indutus atq; nouus homo factus, nouo spiritu in nouitate vitæ seruiam tibi.

69. Et in fragrantia vnguentorum tuorum ad te currens gaudeam in IESV Saluatore meo.

70. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto, sicut erat in principio, & nunc & semper, & in sæcula sæculorum Amen.

Ziawſzy ze mnie śieroctwá owdo-
wiáłą ſzáte.
67. W ktorey dawnego nędznik
przymiot człeká noſzę/
Leczmey owdowiáłośći Pánie nie-
bacz proſzę.
68. Bym w twoy vbior/ przebrány
ſtał ſię człekiem nowym/
Nowym ſercem y żyćiem ſłużyćći
gotowym.
69. Ták w wonnym gdy do Bogá
zápáchu poſpieſzę/
W Jezuśie Zbáwićielu moim ſię
vćieſzę.
70. Ktoremu z Oycem z Duchem
Swiętym oddawánie/
Chwały/ poki wieczność trwa/ ni-
gdy nie vſtánie/ Amen.

Vera & ſeria pœnitentia, non tantum à peccatis præteritis expiat, ſed etiam præſeruat à futuris. *D. Thom. Aquin.*

Non habet Pœnitentiam, qui non habet propoſitum firmiſſimum non amplius in priores noxas relabendi. *Drexelius.*

PSALMI
POENITENTIALES.

PSALMVS. I.

DOmine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me.

Miſerere mei Domine, quoniam infirmus ſum: ſana me Domine, quoniam conturbata ſunt oſſa mea.

Et anima mea turbata eſt valde: ſed tu Domine vſquequo?

Conuertere Domine, & eripe animam meam, ſaluum me fac propter miſericordiam tuam.

PSAL.

PSALMY POKVTNE.

PSALM, I.

Czásu gniewu/ y czásu swey zápalczywośći/
Nie racz mie/ Pánie/ kárać z moich wszetecznośći:
Ale sie ráczey zmiłuy nádemną strapionym/
A vlży nieco bolu kośćiom vdreczonym.
Ciáłem/ y duszą stękam: ledwie iżem żywy/
Dokąd mie chcesz zápomnieć/ Oycze litośćiwy:
Odmień vmysł/ á weyżrzy ná moie ćiężkośći/
Náwroć duszę od progu ostátniey ćiemnośći/

Quoni-

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laborani in gemitu meo, lauabo per singulas noctes lectum meum: lachrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est á furore oculus meus: inueterani inter omnes inimicos meos.

Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem quoniam exaudiuit Dominus vocem fletus mei.

Exaudiuit Dominus deprecationem meám: Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimici mei: con-

Bo po śmierći/ kto ná ćie wspo-
mionie? kto w grobie
Położony/ będźie mogł dźięki czy-
nić tobie?
Iużem vstał/ wzdycháiąc do ćiebie/
moy Boże/
Ná kążdą noc vmyię łzámi swoie
łoże.
Pośćiel płáczem nápoię: płáczem
wypłynęły
Oczy/ á krzywdy ludzkie śiłę mi
odięły.
Odstąpćie precz odemnie/ ktorzy
źle czynićie
Odstąpćie: vpadkiem się my mnie
naćieszyćie.
Bo Pan głos płáczu mego przyiął
w vszy swoie/
J łáskáwie wysłuchał smutne proś-
by moie.
A ludźie nieżyczliwi zápaláć się
muszą/

uertatur & erubescant valdè velociter.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, & nunc & semper, & in sæcula sæculorũ, Am̃.

PSALMVS II.

BEati quorum remissæ sunt iniquitates: & quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum: nec est in spiritu eius dolus.

Quoniam tacui, inueterauerunt ossa mea: dum clamantem tota die.

Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua: conuersus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Widząc ná oko/ że ſię prożno/ omie kuſzą.
Niech chwałe Oycu z Synem Swie- temu Duchowi/
Przedtym/ teraz/ y potym/ poda wiek wiekowi/ Amen.

PSALM, II.

Szcześliwy/ komu grzechy odpu- ſzczono/
Y w niepámięći złośći ponurzono.
Szcześliwy/ komu nieprzyczętk Pan wády/
Ani ſię żadney w nim domácał zdrády.
Dokądem táił ſwoich nieprawośći/
Ledwiem mogł nośić ſwe mizerne kośći.
Ani widome ſumnienia ſzczypánie/
Budźiło we mnie iáwne nárzekánie.
Dźieńli ná niebie świećił/ nocli wſtáłá/

Delictum meum cognitum tibi feci : & iniustitiam meam non abscondi.

Dixi : Confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino : & tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis Sanctus : in tempore opportuno.

Verumtamen in diluuio aquarum multarum : ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum á tribulatione quæ circumdedit me : exultatio mea erue me á circumdantibus me.

Twoiá mie ćiężka ręká dolegáłá.
Gorzałem w ogniu: ledwie ták gorąią
Słoneczne koła/ kiedy lwá miiáią.
Wołałem tedy/ Boże litośćiwy/
Swoy grzech przed tobą obiáwić brzydliwy:
Niechćiałem dáley pokrywáć swey złośći/
A tyś odpuśćił moie wszeteczności.
Przeto/ gdy człowiek cokolwiek do śiebie
Tákiego będźie czuł/ niech prośi ćiebie.
By dobrze ziemię morze zaláć chćiáło/
Zá twą pomocą on zostánie cáło.
Ty mie w przygodách moich bronić ráczysz/
Ty mie w trapieniu ćięszkim nie przebáczysz.
Ty w uśćiech moich wzbudźisz wdźięczne pienie/

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradieris: firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus: quibus non est intellectus.

In hamo & freno maxillas eorum constringe: qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, & exultate iusti: & gloriamini omnes recti corde.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.

Jáko gdy człowiek czuie wyzwo-
lenie.
To były ku mnie/ Boże moy łáskáwy/
Twe słowá: dam ia tobie rozum
práwy;
Okázáć drogę/ ktorey się mász trzy-
máć
A oká swego z ciebie niechce zymáć.
Nie bądźże tedy tym/ co iest koń/ áni
Tym co muł: bo ći w rozum są
obráni/
Y potrzebuią munsztuku/ y wodze/
Aby ie człowiek miał powoli w
drodze.
Siłá iest biczow ná grzesznego: ále
Pobożny człowiek będźie záwżdy
wcále:
Przeto/ w nádźieię Páńską/ vży-
waycie
Weselá dobrzy/ y wdźięcznie śpie-
waycie.
Oycu y z Oycá Chwałá zrodzo-
nemu/

Sicut erat in principio, & nunc & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.

PSALMVS, III.

DOmine, ne in furore tuo arguas me: neque in ira tua corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ in fixæ sunt mihi: & confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea á facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis á facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: & sicut onus graue grauatæ sunt super me.

Putruerunt, & corruptæ sunt cicatrices meæ: à faciæ insipientiæ meæ.

Tákże y tobie Duchowi Swiętemu / Amen.

PSALM, III.

Czásu gniewu / y czásu twey popedliwośći /
Nie ráczmie / Pánie / kàráć / z moich wßetecznośći:
Tkwią we mnie strzáły twoie / á nieuchroniona
Ręká / nádemną / twoiá zmocniona.
Zdrowiá niemáß w mym ćiele / prze strách gniewu twego /
Kośćiom niemáß pokoiu dla wystepku mego.
Stánął mi grzech nád głową / y ćiśnie mię w ziemię /
Jáko nieznośne náćiężße brzemię.
Blizny znowu / mych dawnych / ran się odnowiły:
Zátáione plugástwá znowu przystąpiły.

 Miser

Miser factus sum, & curuatus sum vsque in finem: tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus; & non est sanitas in carne mea.

Afflictus sum, & humiliatus sum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine, ante te omne desiderium meum: & gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

Amici mei, & proximi mei aduersum me appropinquauerunt & steterunt.

Skurczyłem śię nieborák/ znędzniałem okrutnie/
Cáły dźień chodzę wzdycháiąc śmutnie.
Wszytkie we mnie wnętrznośći gorąią/ a ćiáło
Od wierzchu głowy/ do stop ostátnich/ schorzáło.
Vdręczanym/ wzgárdzonym: owá ryczeć muszę/
Máiąc ták bárzo strwożoną duszę.
Jáwna iest żądość moiá tobie/ wieczny Boże/
Y płacz moy vszom twoim tayny bydź nie może.
Trwogá serce me zięłá/ gásną we mnie śiły/
Oczy y te swe świátło stráćiły.
Bliscy moi zdáleká ná moy bol pátrzáli/
Powinowáći zgołá wszyscy mię nie ználi;

Et qui iuxta me erant, de longè steterunt: & vim faciebant, qui quærebant animam meam.

Et qui inqnirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: & dolos tota die meditabantur.

Ego autem tanquam surdus non audiebam: & sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens: & non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te Domine speraui: tu exaudies me, Domine Deus meus.

Quia dixi: Ne quando supergaudeant mihi inimici mei: & dum commouentur pedes mei, super me magna locuti sunt.

A zły człowiek tym czásem/ czynił o mnie rádę/
Y mowił co chćiał/ y zmyślał zdrádę.
A ia/ iáko kto głuchy / ábo komu mowá
Nie służy /anim słuchał/ ánim przerzekł słowá:
Byłem iáko głuch/ ábo ten / co dotknion słowy/
Nie ma nieszczęsny w vśćiech odmowy.
Pánie / w tobie nádźieię kłádę Bogu swoim/
Ty bądź łáskaw mey prośbie : á nie day mię moim
Nieprzyiaćiołom w pośmiech: w tym oni lubuią/
Gdy moie nogi namniey szwánkuią.
Otom ia záwżdy gotow ná wszelkie karánie/
Gotowem/ krwią swą/ błágáć twoie rozgniewánie/

Quoniam ego in flagella paratus sum: & dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annunciabo: & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei viuunt, & confirmati sunt super me: & multiplicati sunt, qui oderunt, me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne discesseris à me.

Intende in adiutorium meum Domine Deus salutis meæ.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, & nunc & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.

Wyznawam swoie złośći: słusznie mie/ moy Pánie/
Náwiedzáć ráczysz/ y kárác zá nie.
A nieprzyiaćiel moy żyw/ y bierze moc iáwnie/
Ktory mie w nienáwiśći ma (da Bog) niespráwnie.
Chećmi niechećią oddał: y dźiś mie sromoći/
Zem pryyiaćielem záwżdy dobroći.
Ty sam/ o wieczny Pánie/ o Boże litośći/
Nie rácz mie odstepowáć w ostátniey trudnośći:
Dźwigni mie co nárychley z ćiesżkiego kłopotá/
Obrońcá wieczny mego żywotá.

Oycu z Synem Duchowi chwałá ktora słynie/
Przed wieki y ná wieki nigdy nie przeminie/ Amen.

PSALMVS. IV.

MIserere mei Deus: secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum: dele iniquitatem meam.

Amplius laua me ab iniquitate mea; & a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: vt iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti incerta & occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me hysopo, & munda.

PSALM, IV.

BOże w miłośierdziu swoim nie⸗
przebrány/
V twych nog upadam ia człowiek
strosktány:
Zmiłuy sie nádemną/ zetrzyi moie
złośći:
Omyi mie/ Oczyść mie z moich
wßeteczności.
Znam swoy grzech do śiebie/ á wi⸗
dze go práwie:
Y tobie nie tayny: ále ty łáskáwie
Rácz sie zemną obeyść/ ábyś w sło⸗
wiech swoich
Záwzdy praw nálezion/ yczyst w
sądziech twoich.
Mnieć ießcze złość w mátce prze⸗
kletá zástáłá/
Mnieć grzech ießcze w mleku má⸗
tká podawáłá.
O Pánie/ ty ßczerość serdeczną mi⸗
łuieß/ bor:

bor: lauabis me, & ſuper niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam: & exultabunt oſſa humiliata.

Auerte faciem tuam à peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: & ſpiritum rectum innoua in viſceribus meis.

Ne proijcias me à facie tua: & Spiritum Sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi lætitiam ſalutaris tui: & ſpiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur.

Y skárb swey mądrości tákim oká-
zuieß.
Pokrop mię Hyzopem / á oczyściony
będę /
Omyi mię / á śnieżney iásności ná-
będę:
Jeśli mi poselstwo wesołe / á kości
Twym gniewem strapione / vżyią
rádości.
Odwroć od mych grzechow surową
twarz swoie /
Ani chćiey pámiętáć ná nieprawość
moie:
Stworz we mnie / moy Pánie / ser-
ce bogoboyne /
A w oziębłych pierśiách myśli
wskrześ przystoyne.
Nie odmiátayże mię od swey obli-
czności /
Ani bierz odemnie duchá swey mą-
drości:
Przywroć mi dobrą myśl / przez
moy grzech odiętą / Lice-

Libera me de ſanguinibus Deus, Deus ſáluts meæ: & exaltabit lingua mea iuſtitiam tuam.

Domine labia mea aperies: & os meum annunciabit laudem tuam.

Quoniam ſi voluiſſes Sacrificium, dediſſem vtique: holocauſtis non delectaberis.

Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus: cor contritum & humiliatum Deus non deſpicies.

Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: vt ædificentur muri Ieruſalem.

Tunc acceptabis Sacrificium iuſtitiæ, oblationes, & holocauſta:

A podbiy pod rozum zła żądzą prze-
kletą.
A ia w swym vpadku przez ćię po-
dźwigniony/
Bede złym ná przykład iáwnie wy-
stáwiony/
Aby w miłośierdźiu twoim nie wąt-
pili/
Ale śię do ciebie ráczey náwroćili.
Wybaw mię z przeklectwá mey nie-
pobożnośći/
Aby mogł moy iezyk sławić twe li-
tośći:
Otworz/ wieczny Boże/ nieme vstá
moie/
A ia opowiádáć bede chwały twoie.
Byś ofiár pożądał/ paliłbych ofiáry:
Ale wiem/że máło dbaß o tákie dáry.
Ofiárá przyiemna BOGV duch
ztrapiony/
Serce vniżone/ vmyśl vkorzony.
Bądź łáskaw ná miásto swoie/ wie-
czny Panie/

tunc

tunc imponent super altare tuum vitulos.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio, & nunc & semper, & in sæcula sæcularum Amen.

PSALMV, V.

DOmine exaudi orationem meam; & clamor meus ad te veniat.

Non auertas faciem tuam à me: in quacunquê die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quacunquê die inuocauero te: velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus di-

Ze tym rychley w pięknych swoich
murzech stánie. (kłádzione
Tám przyimiesz ofiárę cnoty/ tám
Ná twoy Ołtarz będą cielce poświę=
cone. (nowi/
Chwałá bądź Oycu/ Chwałá y Sy=
Chwałá zárowno Swiętemu Du=
chowi/ Amen.

PSALM, V.

VSłysz prośby moie/ Boże lito=
ściwy/
A niechay cię moy głos doydzie te=
skliwy:
Nie odwrácay/ czásu złey przygody
moiey/ (swoiey.
Odemnie smutnego świętey twárzy
Ale nákłoń vchá/ Oycze dobrotliwy:
A nie opuszczay mię w moy dzień
nieszczęśliwy:
Kiedykolwiek wołam ściśniony frá=
sunkiem/
Przybądź/ proszę/ Pánie; przybądź
swym rátunkiem.

es mei: & ossa mea sicut cremium aruerunt.

Percussus sum vt fœnum, & aruit cor meum: quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei: adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilaui: & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me, aduersum me iurabant.

Quia cinerem tanquam panem

Jáko dym/ ták látá moie vlećiáły/
Kośći/ iáko głownia/ moie wygo-
rzały.
Ná chleb nie pomyślę: á też serce
moie.
Vschło iáko tráwá w srogie letnie
znoie.
Prze ćięßkie wzdychánie/ prze moy
płácz serdeczny/
Prze nieznośną żałość/ y frásunek
wieczny/
Krwie w sobie nie czuię/ niemáß ná
mnie ćiáłá/
Kośći tylko biedne/ á skorá zostáłá.
Jestem iáko w leśiech Pelikan scho-
wány/
Jestem iáko Puhacz w pustynią w
mieszkány.
Nie smutniey nárzeka wrobl ná
gniázdzie máły/
Kiedy go máciory płoche odbieżáły.
Nieprzyiaćiel pátrząc/ ćięßy duße
swoię/
mandu-

manducabam: & potum meum cum fletu miſcebam.

A facie iræ & indignationis tuæ: quia eleuans aliſiſti me.

Dies mei ſicut vmbra declinauerunt: & ego ſicut fænum arui.

Tu autem Domine in æternū permanens: & memoriale tuum in generationem & generationem.

Tu exurgens miſereberis Sion: quia tempus miſerendi eius, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt ſeruis tuis lapides eius: & terræ eius miſerebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum Domine: & omnes Reges terræ gloriam tuam.

A ßydząc przyśięgą przez osobę
moię:
A ia/ miásto chlebá/ ßczerym żyw
popiołem/
Y łzy żywe piię/ śiedząc zá swym
stołem.
Prze twoy gniew surowy (boś mnę
zápálczywy
Z gory dał o źiemię) wiek moy nie-
ßcześliwy
Chynął się ku nocy/ iáko ćień wie-
czorny:
Y vsechłem práwie/ iáko kwiát v-
gorny.
Ale ty ná wieki trwáć będieß/ o
Pánie/
A pámiątká twoiá nigdy nie vstánie.
Ty się nád Syonem ießcze máß
zmiłowáć/
A snadź iuż czás przyßedł żeby go
rátowáć.
Iuż ku rumom ieg̊ serce obróćili
Quia

Quia ædificauit Dominus Sion: & videbitur in gloria sua.

Respexit in orationem humilium: & non spreuit preces eorum.

Scribantur hæc in generatione altera: & populus qui creabitur, laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso Sancto suo: Dominus de cælo in terram aspexit.

Vt audiret gemitus compeditorum: vt solueret filios interemptorum.

Vt annuntient in Sion nomen Domini: & laudẽ eius in Hierusalem.

Słudzy twoi/ iuż śię pustyń vżalili.
Y będą śię ciebie wßytkie kráie báły/
Y wßyscy Krolowie lękną śię twey chwały.
A to/ że ty znowu miasto swe nápráwiß/
Y wswym máiestáćie widomie śię stáwiß:
A gárdźić nie będźieß pokornych prośbámi/
Ani sercá wielce ztrapioneǧ łzámi.
Niech to pismem będźie nápisáno złotym/
Dla wieku przyßłego: aby świát nápotym
Miał pámiątkę Páńskiey dźiwney opátrznośći/
A sławą słynęłá ieǧ ku wiecznośći.
Abowiem ná niebie śiedząc Pan wysoko/
Ráczył swe ku ziemi ná doł spuśćić oko;

In conueniendo populos in v-num: & reges vt seruiant Domino.

Respondit ei in via virtutis suæ: paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generationem & generationem anni tui.

Initio tu Domine terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem permanens: & omnes sicut vestimentum veterascent.

Aby płácz vſłyſzał więźniow oko-
wánych/
Y rátował náśmierć oſtátnią po-
dánych.
Aby ná Syonie ćiż mu dźiękowáli/
Y moc w Ieruzálem iego wy-
znawáli:
W ten czás/ gdy lud wſzytek/ wſzy-
ſcy przełożeni/
Kwoli ſłużbie Páńſkiey/ będą
zgromádzeni.
Teraz/ ácz mię ſtrapił długimi
drogámi/
Y lat moich biednych ſkroćił fra-
ſunkámi/
Przećię k niemu wołam: Nie
bierz mię człowieká
Smutnego/ moy Pánie/ w po-
łowicy wieká.
Twe látá ſą wieczne: tyś niebo
zbudował/
Y ziemię rękomá ſwemi vgrun-
tował.

Et sicut opertorium mutabis eo & mutabuntur: tu autem idem ip es, & anni tui non deficient.

Filij seruorum tuorum habi bunt: & semen eorum in sæculu dirigetur.

Gloria Patri, & Filio, & Spi tui Sancto.

Sicut erat in principio, & nu & semper, & in sæcula sæculoru Amen.

PSALMVS VI.

DE profundis clamaui ad te D mine: Domine exaudi voce meam.

Fiant aures tuæ intendentes: i vocem deprecationis meæ.

To

To wßytko záginie/ á ty w swey
áłośći/
Boże moy/ trwáć bedźieß ná wßyt-
kie wiecznośći.
Wßytko to zwiotßeie/ by płaßcz
pochodzony/
Y odmiánę weźmie: tyś nie od-
mieniony/
Y lat nieskończonych; ktorych v-
rzesniki
Vczyniß/ bez chyby/ swoie miło-
śniki.
Zá toć chwałá ná wieki w Troy-
cy iedynemu/
Oycu z Synem/ Duchowi zárow-
no Swietemu/ Amen.

PSALM. VI.

W Troskách głebokich ponurzony/
Do ćiebie/ Boże niezmierzony/
Wołam: rácz smutne proßby moie
Przyiąć w łáskáwe vßy swoie.

Si iniquitates obſeruaueris Domine: Domine quis ſuſtinebit?

Quia apud te propitiatio eſt: & propter legem tuam ſuſtinui te Domine.

Suſtinuit anima mea in verbo eius: ſperauit anima mea in Domino.

A cuſtodia matutina vſq; ad noctem: ſperet Iſrael in Domino.

Quia apud Dominum miſericordia: & copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redemit Iſraelex omnibus iniquitatibus eius.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto.

Sicut erat in principio & nunc & ſemper, & in ſæcula ſæculorum, Amen.

Jeśli tey známi ſurowośći
Będźieſz chćiał vżyć / iáko złośći
Náſze ſą godne: kto praw / Pánie /
Przed ſrogim ſądem twym zoſtánie?
Aleś ty ieſt Pan dobrotliwy /
Pan z przyrodzenia lutośćiwy:
Co przećiw tobie wſzech ludźi
Vczćiwość wielką w ſercu budźi.
Cieſzy mie / Pánie / dobroć twoiá /
Cieſzą mie ſłowá: duſzá moiá
Vpátrza twego zmiłowánia /
Bárziey niż nocna ſtraż świtánia.
Bárziey niż nocna ſtraż świtánia /
Prágnie duch twego zmiłowánia.
O Izráelu / niech ſie dźieie
Co chce / ty w Pánu kłádź nádźieie.
V tego litość nieprzebrána /
V tego pomoc nieczekána:
Ten miłośierdziu ſwemu gwoli /
Ze wſzech ćie grzechow twych wyzwoli.
Azá toć nigdy nieſkończona chwałá /
Ná wſzytkie ſtrony będźie rozlegałá /

PSALMVS. VII.

DOmine exaudi orationem meam, auribus percipe obsecrationem meam : in veritate tua exaudi me, in tua iustitia.

Et non in tres in iudicium cum seruo tuo : quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quia persecutus est inimicus animam meam : humiliauit in terra vitam meam.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos sæculi : & anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis : in factis manuum tuarum meditabar.

PSALM,

PSALM. VII.

WYsłuchay / wieczny Boże / proś-
by moie /
A nákłoń ku mnie święte vszy swoie:
Wedlug swey prawdy / wedlug
swey litośći /
Rácz mie rátowáć w moiey dole-
głośći.
Niechćiey sie zemną / Boże lito-
śćiwy /
Práwem obchodźić: żaden czło-
wiek żywy
Ták święty nie iest / áby ná twym
Sądźie
Nie miał bydź w iákim wytknio-
ny nierządźie.
Oto zły człowiek trapi moie duszę /
A ia w iáskiniách ślepych mieszkáć
muszę / (mu
Swiátłá nieznáiąc rowien vmárle-
Pod niewidomą źiemie włożonemu.
W tákich frásunkách / y w tákich
niewczáśiech /

Expandi manus meas adte: anima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velociter exaudi me Domine: defecit ſpiritus meus.

Non auertas faciem tuam á me: & ſimilis ero deſcendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè miſericordiam tuam: quia in te ſperaui.

Notam fac mihi viam in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.

Eripe me de inimicis meis Domine, ad te confugi: doce me face-

Myśliłem przedśię o dawniey-
szych czáśiech:
Coś ty zá cudá czynił/ coś sprá-
wował/
Abyś był w cále wierne swe zá-
chował.
Toć iest poćiechá mych trosk/ y
wzdychánia/
Czekam ia przedśię twego zmi-
łowánia:
Czeká ochłody duszá vtrapiona/
Jáko dżdża czeká ziemiá vpalona.
W czás mie wysłuchay/ w czás mie
rátuy/ Pánie/
Już mi śił ledwie/ y dusze dostánie:
Gdzie mie ty przeyźrzysz/ iużem
dawno w ziemi/ (mi.
Y niech mie liczą miedzy vmárłe-
W tobie nádzieiá/ w tobie myśli moie
Tkwią wszytkie; á ty miłośierdzie
swoie
Obiaw nademną/ á okaż mi droge/

re voluntatem tuam, quia DEVS meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen tuum Domine viuificabis me in æquitate tua.

Educes de tribulatione animam meam: & in misericordia tua disperdes omnes inimicos meos,

Et perdes omnes qui tribulant animam meam: quoniam ego seruus tuus sum.

Gloria Patri, &c.

FINIS.

Posto

Po ktorey chodząc/ beśpieczen bydź
mogę.
Wyrwi mię z ręku nieprzyiaćioł
srogich/
Obrońco smutnych / y twierdzo
vbogich:
Náucz mię w świętym żyć zakonie
twoim /
Abowiemeś ty sam iest Bogiē moim.
Duch twoy prawdziwy niechay mię
spráwnie/
Y drogę k tobie prostą vkázuie.
Prze sławę swoię / rozwiąż mię
z trudnośći/
A vżyi zwykłey nademną litośći.
Weźmi w opiekę duszę moię smutną/
Nieprzyiaćielską okroć myśl o=
krutną:
Zniszcz ie ná źiemi w srogim gnie=
wie swoim/
A pomni/ Pánie/ żem ia sługą twoim.
Amen.

K O N I E C.